ADI SMOLAR

93 PESMI

KAZALO

AJAJAJ, SLOVENIJA 1
BOGNEDAJ, DA BI CRKNU TELEVIZOR 1
BOŽANSKI GLAS 2
ČASA NI 2
ČE BOŠ ODŠLA 3
ČE NE BI PIL 3
ČE SVET PRIJAZEN BI POSTAL 4
D 4
DALEČ JE ZA NAJU POMLAD 5
DRUGAČE BOM ŽIVEL 5
DVAJSET LJUBIC 6
EASY COME – EASY GO 6
EKS ZA EX-LJUBICO 7
GENOCID 7
GLAVNO DA JE GLAVA CELA 8
GOSPA NATAKARCA 8
GREMO NA POVŠETOVO 9
GROBOVI 9
HUJŠE MUKE NI 10
IMAM DEKLE 10
ISKRA, ČAS IN MRAZ 11
J. C. VAN DAMME 11
JAZ BI TE 12
JAZ SEM IZVISU 12
JAZ SEM NOR 13
JAZ SEM PAČ TAK TIP ČLOVEKA 13
JE TREBA DELAT 14
K SOLDATOM 14
K, F in U 15
KAKO GRE ČAS 15
KDO IMA PRAV 16
KLOŠAR 16
KO SEM BIL MLAD SEM BIL TRAPAST 17
KO SPREGOVORIŠ 17
KOMPLEKSOMANIJA 18
KONGRES PIJANCEV 18
KRAVATA 19
KURB'N'HAUS 19
LE PET MINUT 20
LE PRIDI 20
LEPA JANA 21
LJUBEZEN GRE SKOZI ŽELODEC 21
LJUBEZEN, PESEM IN PIJAČA 22
LJUBIM JO 22
LJUBOSUMNEŽ 23
LJUDJE PA PRAVIJO 23
MENE NIHČE NIMA RAD 24
MENI SE MUDI 24
MOJA ŽALOST 25
MOJBOG 25
NAŠ SVET SE PA VRTI 26
NEKOČ SMO TRIJE BLI 26

NEPRILAGOJEN ... 27
NIČ NISI VREDEN ... 27
NIKDAR VEČ ... 28
NO JA, PA KAJ... ... 28
OHCET SI ŽE ZAMUDILA ... 29
ONA, ONA ... 29
PA-PA ... 30
PASJI DNEVI ... 30
PO SLUŽBI ... 31
POET ... 31
POLDE IN POLDETA ... 32
POLNA LUNCA ... 32
POVPREČNOST ... 33
PREMAU ... 33
PROSTITUTKA ... 34
PUNČKE MAMINE ... 34
RADI SE IMEJTE ... 35
ROKENROL V D DURU ... 35
SAJ SE NIKAMOR NE MUDI ... 36
SAJ TE PRIME – PA TE MINE ... 36
SAMO NA EN NAČIN ... 37
SE TREBA BO OŽENIT ... 37
SPAČKARJI ... 38
SPOMIN NA MAJ ... 38
SVINJA PIJANA ... 39
ŠTIPENDIJA ... 39
TAGADA ... 40
TO BO HIT ... 40
V SLOGI VRTIJO... ... 41
VASOVALEC ... 41
VROČE – HLADNO ... 42
VSE ZA DOBER BIZNIS ... 42
WHEN I WAS A LITTLE BOY ... 43
ZA SREČO SE POBRIGAJ SAM ... 43
ZASPAN U LUBLAN ... 44
ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE ... 44
ZIMSKA ... 45
ZLO POČAS ... 45
ŽEJNI FRANC ... 46
ŽIVELE RAZLIKE ... 46
ŽUR ... 47

Zbirko napisal: Andrej Perdih
andrej.perdih@email.si

december 2002

AJAJAJ, SLOVENIJA

C G
Vsi vemo, kako je, če v družini vlada le prepir,
C
vse narobe gre zaradi očitkov in zamer!
G
Če pa družina skup drži, vse probleme rešit zna!
C
Tako kot za družino tud za narod to velja!

C G
ODP: Ajajaj, lepa si, Slovenija!
C
Ajajaj, le mal preveč si skregana!
G
Ajajaj, Slovenci, nehajmo ga srat!
C
Dejmo, dejmo, dejmo raje bolj sodelovat!

Ko smo postali samostojni, sem si mislu: zdaj pa bo,
višji standard, red in mir, okolje pa popucano ...
A vrstijo se prepiri, skor vsak dan je nov škandal!
Sodelujejo pa tisti, ki se grejo kriminal!

ODP:

Nam vsake tolko kažejo, kaj v parlamentu se godi,
pol pa ure in ure gledamo kup skreganih ljudi!
Se ne znajo zglihat, vse vrti se le okol replik ...
Ko človk jih gleda, kolne, križa se al išče štrik!

ODP:

Na vseh področjih kregamo se za naprej in za nazaj,
država pa postaja zadrogiran kupleraj!
Je vedno več nasilja, vedno več obupanih ljudi ...
Če tko bo šlo naprej, za narod perspektive ni!

ODP:

„Če bi Slovenci skup držali, hitro bi naredli red!
Ja, če bolj bi sodelvali ...“ mislu sem in šel na skret.
Sedu sem na školjki nekaj ur totalno zbit:
ni hotla sodelvat z mano niti lastna rrrrr...!

D A
ODP: Ajajaj, lepa si, Slovenija!
D
Ajajaj, le mal preveč si skregana!
A
Ajajaj, Slovenci, nehajmo ga srat!
D
Dejmo, dejmo, dejmo raje bolj sodelovat!

BOGNEDAJ, DA BI CRKNU TELEVIZOR

D G
Kadarkoli naša je družina zbrana,
A G
se razporedimo okol TV ekrana.
D G
Pet nas je, vsi molče sedimo,
A G
gledamo program, nič ne govorimo,

se noben na nobenga ne ozira
in zato ne pride do prepira.
Vsi smo v svoje misli zatopljeni,
A
prav lepo, lepo smo odtujeni!

D G A G
ODP: Bognedaj, da bi crknu televizor, Bognedaj! (4X)

Starejše sestre nobeden ne pogleda,
sreča njena, saj je čisto bleda,
trebuh njen se počasi veča,
s poročenim šefom že dolgo je noseča.
Se v fotelj ta mlajša je skrila,
malo prej je travco pokadila,
jo v mamila družba je zavedla,
šprica šolo, totalno je zabredla!

ODP: Bognedaj, da bi crknu televizor, Bognedaj!

Fotra je sanacija zadela,
rekli so, da bo ostal brez dela,
mat molči, ker noče biti tečna,
a v zakonu že dolgo ni več srečna.
Če bi se odkrito kdaj pogovorila,
bi takoj, takoj bi se ločila.
Jaz molčim, kaj bi jih sekiru,
da na faksu totalno sem faliru!

ODP: Bognedaj, da bi crknu televizor, Bognedaj!

Kadarkoli naša je družina zbrana,
se razporedimo okol TV ekrana.
Pet nas je, vsi molče sedimo,
gledamo program, nič ne govorimo,
se noben na nobenga ne ozira
in zato ne pride do prepira.
Vsi smo v svoje misli zatopljeni,
prav lepo, lepo smo odtujeni!

ODP: Kaj zato, če čisto nič ne štima,
ob televizorju srečna smo družina. (4X)

Adi Smolar

BOŽANSKI GLAS

G D
To mi pravila je moja mama,
G D
da nekoč v mestu je živela dama,
C D e
lep obraz, lasje, še lepši stas.
G D
Vsi možje po njej so koprneli,
G D
cele dneve pod njenim oknom so sedeli,
C D G
saj včasih zapela je naglas.

G D C G D C D G D
Laj la la laj ...

Ko s svojim petjem je končala,
vsem nalahno se je le smehljala
in možje so jo zasuli s šopki rož.
Ploskali so in z nogami topotali,
naj še zapoje, so moledovali.
In ona je ustregla želji vročekrvnih mož.

Laj la la laj ...

A nek večer, ko je spet pri oknu stala,
prišel je ON, ki ga še ni poznala:
visok in mlad in lep ... in vso jo je prevzel.
S pogledom svojim jo je kar zažigal,
v njenih se očeh je ves čas dvigal.
In nazadnje peti je začel.

Laj la la laj ...

Že čez nekaj tednov sta se vzela,
kmalu dva otroka sta imela,
eden izmed njiju sem tud jaz.
Po njej podedoval sem vso lepoto
in po njem vso moško sem krasoto,
a od obeh svoj božanski glas.

Laj la la laj ...

ČASA NI

F C G C E^7 a
a
Časa ni za smeh! Ni časa za veselje!
Časa ni, časa ni, časa ni!
a
Najde se za greh, za prijaznost in poštenje pa
časa ni, časa ni, časa ni!
d
Pa kaj, če kdo trpi, naj briga vsak se zase!
Časa ni, časa ni, časa ni!
a
Zelo se nam mudi, treba mislit je le nase!
Časa ni, časa ni, časa ni!

F C G C
ODP: Hitro, hitro, hitro, hitro moramo živeti!
E^7 a
Morda ne bo nam treba umreti!
F C G C
Hitro, hitro, hitro, hitro moramo živeti!
E^7 a F
Morda ne bo nam treba umreti!
E^7 a F
Morda ne bo nam treba umreti!
E^7
Morda ne bo nam treba umreti!
a
Hitro, hitro moramo živeti,
Hitro, hitro moramo živeti,
Hitro, hitro moramo živeti, hitro, hitro ... (2X)

Časa ni za jok, ga ni za čustvovanje!
Časa ni, časa ni, časa ni!
Za vzgajanje otrok, za igro in kramljanje
časa ni, časa ni, časa ni!
Ni časa za toplino, za sorodstvo, za prjatle
časa ni, časa ni, časa ni!
Iz dneva v dan hitimo ujeti v svoje škatle!
Časa ni, časa ni, časa ni!

ODP:

Časa ni za mir, ga ni za dialoge!
Časa ni, časa ni, časa ni!
Se najde za prepir, za pametne predloge pa
časa ni, časa ni, časa ni!
Tako se govori: jaz drugim bi pomagal,
a časa ni, časa ni, časa ni!
Po svoje vsak drvi, dokler ne bo omagal!
Časa ni, časa ni, časa ni!

ODP:

ČE BOŠ ODŠLA

D A D h D A E (2X)

A fis
Če boš odšla, ne misli, da
h E
mi ne bo hudo, zelo hudo ...
A fis
Če boš odšla, ne reci, da
h E
te pozabil bom kar tako ...
A E
Kaj res ne veš ...? Če ti od mene greš,
D A
jaz sploh živeti ne bom več znal,
fis E E^7
kar sameval bom in žaloval ...

Če boš odšla, ne reci, da
takoj bom drugo rad imel ...
Če boš odšla, ne misli, da
ne bom iz dneva v dan trpel ...
Veš, jaz se trudim bit možat ...
Vendar imam preveč te rad ...
fis E A
Zelo bom jokal, če res boš odšla ...

D A D h D A E (2X)

Če boš odšla, ne misli, da
mi ne bo hudo, sem ti dejal,
vseeno pa sva se razšla
in zdaj tako je vse, kot sem se bal ...
Kjerkoli sem, karkoli že počnem,
v mojih mislih si z menoj ...
fis E A
Veš, jaz še vedno ves tvoj sem, ves tvoj!

fis E D A
Dolgo, še dolgo se bom spraševal:
fis E D
zakaj le in kdaj sem izgubil te!?
fis E D A
Le kaj sem ti storil, da sem te pregnal ...?
fis h
Ko za tabo sem vrata zaprl,
fis E E^7
je del mene za vedno umrl!

Ko srečala me boš nekoč ...
Čez mnogo let ... Tuj se ti bom zdel ...
Zato pogledala boš proč,
jaz pa v sebi bom zaihtel ...
a si dejal: oh, saj je prav!
Spominjaj se me takega
fis E A
kot sem bil, dokler nisi odšla!

D A D h D A E (2X)

Adi Smolar

ČE NE BI PIL

A
Sam na klopci je sedel in žalostno drobiž je štel,
po žepih brskal je zaman, pol pa reku, naj mu stotko dam:
D
„Veš, za liter manjka mi še sto," je dejal, jaz pa njemu: „Naj ti bo!"
A
Se je zahvalu, mi roko dal, nato pa zamrmral:

E D A
Če ne bi pil, če ne bi pil, bogat bi bil! (2X)

Je vprašu me, če čas imam, in naj en mal z njim pokramljam,
priznam, da me je kar prevzel, ko mi razlagat je začel,
kaj si je želel, kaj je počel, ko mlad je bil in ni še pil,
in sem spoznal, da dost je bral, mu verjel, ko je dejal:

Če ne bi pil, če ne bi pil, bi profesor bil!

Pa skupaj sva na špricer šla, jaz spil sem enga, on pa dva,
pol zase sem naroču sok, on pa pivo in en dvojni štok,
je kmalu bil povsem pijan, govoru mi, da ga je sram,
pol se je zjokal in dejal, kot dab se opravičval:

Če ne bi pil, če ne bi pil, bi drugačen bil!

Potem sem večkrat ga srečval, mu vedno nekaj dnarja dal,
se vidlo je, da zlo slabo je z njim, a je govoru: „Ni hudo!
S klošarji živim in če je mraz, po obleko grem na Karitas,
kar gre ... ti pa tud fajn se mej!" je dodal in šel naprej.

Če ne bi pil, če ne bi pil, bi čist v redu bil!

Povedli so mi klošarji, da je umrl in kje leži,
pa šel sem tja, kjer je ležal, ves tuj je bil, ga neb spoznal,
res bil je čist ta prav mrlič, ni vidu, slišu, čutu nič ...
Čeprav za vedno je zaspal, razločno mi je djal:

Če ne bi pil, če ne bi pil, bi bil še živ! (3X)
E D C E A
Če pa bil bi živ, če bil bi živ, več ne bi pil, manj pa tudi ne! (1X)

Adi Smolar

ČE SVET PRIJAZEN BI POSTAL

A E A
Nič slabga se zgodilo ni, nobena vojna ne grozi,
E A
je hrane dost za vse ljudi, nobena nas bolezen ne skrbi.
D A
Ni katastrof in ni nesreč, ob cestah že dolgo ni več sveč,
E A
ni več sovraštva, ni meja in bede ni in ni gorja.

Ni več osamljenih ljudi in tudi samomorov ni,
ni kriminala, ni več drog, ni več zlorabljenih otrok.
Imajo radi se ljudje in skupaj za ta svet skrbe,
prijazni so do vseh žvali in prav nikjer ne teče kri!

D A
ODP: Če svet prijazen bi postal, le kdo bi cajtnge še bral,
E A
le kdo bi cajtnge še bral, če svet prijazen bi postal.

Nasilje, kraja, rop, umor, pohlep, prevara, laž, zapor ...
Slovarji se po celmu svet že dolgo tiskajo brez teh besed.
Vsak človk ma dom, družino, mir ... Nikjer ne sliši se prepir.
Ni nepoštenja, ni krivic ... Zares nič slabih ni novic.

ODP:

Nič slabga se zgodilo ni, nobena vojna ne grozi,
ni katastrof in ni nesreč, ob cestah že dolgo ni več sveč,
Ni nepoštenja, ni krivic ... Zares nič slabih ni novic.
Imajo radi se ljudje in skupaj za ta svet skrbe.

ODP: Če svet prijazen bi postal, le kdo bi cajtnge še bral,
jaz bi jih z veseljem bral, če svet prijazen bi postal.

D

F
Doslej je nisem še poznal,
C
vendar sem slišal že za njo
G
in sedaj lahko priznam:
F G C
živeti z njo je res težko.
C^7 F
Odkar sva bliže se spoznala,
C
mi ubežati več ni moč,
G
prisiljen misliti sem nanjo,
F G C C^7
pa naj bo dan al temna noč.

F G C C^7
ODP: Vsak dan preklinjam usodo svojo,
F G C C^7
ki združila me je z njo,
F G C
sedaj živim le za trenutek,
D G
ko me zapustila bo.

Sem vajen bil enkrat na dan,
a to se ji premalo zdi,
po petkrat, šestkrat, vsako uro
to zahteva in želi.
Čeprav z močmi sem že na koncu,
od mene hoče vedno več.
Kar prej rad delal sem z užitkom,
sedaj opravek je boleč.

ODP:

Sem vajen bil enkrat na dan,
a to se ji premalo zdi,
po petkrat, šestkrat, vsako uro
to zahteva in želi.
Zanima vas, kdo je ta ona,
ki iz dneva v dan vse bolj me stiska,
gotovo jo prav vsi poznate,
po domače pravimo ji DRISKA.

DALEČ JE ZA NAJU POMLAD

d G C a d F E a

a d G C
Danes stara sva in siva, pozna se težko breme let.
E a F E
Postala sva tako ranljiva, mnogo prehiter je za naju svet.
a d G C
Najine poti so kratke, le redkokdaj še greva kam.
a d F E a
Vedno skupaj, vedno sama. Ona vse je, kar imam!

a d
ODP: Daleč, daleč je za naju pomlad,
G C
leta prinesla so jesen.
a d E
Daleč, ko dekletu sem govoril: rad te imam,
a
in ko bil jaz fant sem njen.
a d
Daleč, daleč je za naju pomlad,
G C
mi za mladostjo je hudo,
a d
a ne bi hotel sam postati spet mlad –
F E a
raje star sem, star in z njo.

Govoriva si spomine. Mnogo vsega je bilo.
Rečeva: kako vse mine, in malo nama je hudo.
A nato se nasmejiva, srečna, ker sva se našla.
Kako lepo je, da sva se spoznala in skupaj skozi življenje šla.

ODP:

Ura prepodi spomine. Greva spat, zašepeta.
Trdno me pod roko prime in s težavo vstaneva.
Ponoči k meni se privije, vsak njen dotik – tako poznan
mi prežene grenko misel – kdo od naju ostal bo sam.

ODP: (2X)

DRUGAČE BOM ŽIVEL

G C^9 D G (4X)

G C D G
Kamorkol pogledam, obrazi zamorjeni.
G C D G
Kamorkol se obrnem, pogledi zaslepljeni.
G C D G
Kamorkol pogledam, nasmeški narejeni.
G C D G
Kamorkol se obrnem, odnosi odtujeni.

Važno je le to, kolk maš! Delaj to, kar se ti splača!
Orožje, droge, seks prodaš! Tudi sebe, le da dnar se vrača!
Kar pozabi na moralo! Kar pozabi na vrednote!
Čas je za falote, zdaj MAMONU se poje hvalo!

C G C^9 D G
Jaz pa pravim: ne, ne, ne, ne, ne ...
C G C^9 D G
in stokrat ne, ne, ne, ne, ne, ne ...
a
Jaz drugače bom živel:
C D G
bom gledal zarjo in ponoči zvezde štel!

Noben nobenmu ne verjame,
kdor ma prilko, ukrade, vzame,
navzven pozira in blefira,
laže, druge v drek poriva.
Naglas trdijo, da dobrota
je bla in vedno bo sirota!
Pravjo mi: „Če boš sanjaru,
si življenje boš pokvaru!“

Jaz pa pravim: ne, ne, ne, ne, ne ...

G C^9 D G ...
Laj, laj, laj ...

Jaz pa pravim: ne, ne, ne, ne, ne ...

DVAJSET LJUBIC

a **E**
V ognju mam železja dost, ker nočem sam ostat,
a
in zato kar dvajset ljubic jaz mam naenkrat,
d
vendar moti se, kdor misli, da lepo mi je,
a **E** **a E**
me vsaka le ob pamet spravlja in mi živce žre:

Ena ljubica bi rada spremenila spol,
je druga splezala na poštarja in noče dol,
tretja tok je shujšala, da je nikjer več ni,
četrta je v arestu, peta pa v norišnici.

a **E**
ODP: Jojmene, jojmene, jejhata, ja.
a
Jojmene, jojmene, jejhata, ja.
d
Jojmene, jojmene, jejhata, ja.
a **E** **a E**
Jojmene, jojmene, jejhata, ja.

Šesta tok zaudarja, dab najraj jo pokopal,
sedma nora je kot noč, a hoče zmer met prav,
osma pravi: „Dnar mi dej, če hočeš z mano spat!“
deveta tok teži, da bi najraj zavil ji vrat.

ODP:

Moram vam priznat, deseta se kar gnusi mi:
„Najprej zdravje, pol kultura,“ pravi in ga kar spusti,
sumim, da enajsta garje in uši ima,
na kup masti in žolce me spominja dvanajsta.

ODP:

S trinajsto, oh, tko al tko nikol ni sreče blo,
štirinajsto vse boli in zmer ji je slabo, bi rada
petnajsta postala nuna, nič nimam od nje,
šestnajsto pa nosi luna, hodi kdo ve kje.

ODP:

Sedemnajsto bi najraje v dom za starce dal,
osemnajsta tepe me, odkar sem jo spoznal,
za devetnajsto smisel življenja je prepir,
dvajseta nenehno vliva vase rum in pir.

ODP:

V ognju mam železja dost, ker nočem sam ostat,
in zato kar dvajset ljubic jaz mam naenkrat.
Vendar kvantiteta sinonim za srečo ni,
pameten le eno kvalitetno si dobi! (2X)

EASY COME – EASY GO

E **H^7**
Kupu sem si avto, avto kupu pa ga zbil,
E
se popravit ga ne da.

Tolažim se, da tko al tko skor nč ni vreden bil,
ko grem se avtoštoparja.

Kdo drug bi se sekiru, jaz pa sem še kar vesel,
morda se vam to čudno zdi.
Avto je razbit, a glavno je, da jaz sem cel,
če to ni sreča, sreče ni.

E **A**
ODP: Škoda cajta je, da bi se živciru,
E
brez zveze je, da bi obupval.
E **A**
S slabo voljo ne bom nč profitiru,
E
raje rečem easy come – easy go.

Škoda cajta je, da bi se živciru,
brez zveze je, da bi obupval.
S slabo voljo ne boš nč profitiru,
raje reci easy come – easy go.

Mel sem dobro žensko, žensko mel sem, pa je šla,
našla si je drugega.
Pojstla prazna je, brez nje je prazna kuhinja,
nč več luštno ni doma.

Kdo drug bi se sekiru, jaz pa kar lepo živim,
morda se vam to čudno zdi.
Jem po oštarijah in s prijatli se dobim,
če to ni sreča, sreče ni.

ODP:

Če vse ti gre narobe, če ti vse narobe gre,
se ne splača žalovat.
Če gre ti kaj po gobe, če ti kaj po gobe gre,
se žalosti ne smeš predat.

Se človk rodi, en mal živi, živi, nato umre,
res dokaj hitro si mrlič.
Če dopustiš, da te v življenju vsaka stvar potre,
od vsega skupaj nimaš nič.

ODP:

Adi Smolar

EKS ZA EX-LJUBICO

h D
Danes nabral si bom želodec poln omame
A e
in čakal, čakal, da objame me!
h D
Odšla je ženska, za njo žalujem!
A e
Namest solza tolažbo potrebujem!

Potikam se iz oštarije v oštarijo,
jih tolk je, da od hoje noge me bolijo!
Pa kaj, če bom zapil kar celo plačo?
Kaj mi bo dnar? Jaz rabim dans pijačo!

h D A h FIS
ODP: En liter, dva litra, trije litri, pir in žganje ...
h D A
Eks za ex ljubico! Za ljubezen!
h FIS
In za stare sanje!

In pijem, pijem, vse kar imajo,
zlijem vase, karkol mi dajo!
Pamet mi pravi: Hej, pazi malo!
Srce pa: Pij ga, četud te bo pobralo!

ODP:

Ves svet vrti, vrti se kot za stavo,
srce nabija mi alkohol v glavo!
A čutim, da v meni raste sila!
Ne, ne, žalost, ne boš me danes zvila!

ODP:

Popolni temi se približujem,
le kje je ona, pijano se sprašujem.
Morda na Dunaju, morda v Parizu?
Oj delirij moj, vsaj ti si blizu!

ODP:

Ko sem pijan, ne žalujem!
Ne! Ko sem pijan žensk ne potrebujem! Ne, ne!
Utopim v želodcu svojo rano,
mi je vseeno, vseeno kaj bo z mano!

ODP:

GENOCID

E
Se vsaka žival mi smili, ampak ščurek ne.
A E
Ko kakšnega zagledam, v meni kri zavre.
H^7 A
Ščurke jaz ubijam, koker se le da.
E
LE MRTEV ŠČURK JE DOBER ŠČURK PRI MEN DOMA!

Ne menim se za to, al mlad je ali star.
Tudi spol je čisto nepomembna stvar.
Etika, morala mene ne skrbi, jaz pravim:
ŠČURK JE KRIV, DOKLER JE ŽIV, TU DVOMOV NI!

Ubijam jih kot zajce, hitro in brez prič.
Za ščurke Hun sem, Atila, ta pravi božji bič.
Uporabljam sredstva vsa, ki jih imam.
NOBENE MILOSTI ZA ŠČURKE NE POZNAM!

Nabavil kemikalij sem za slona ubit.
Prav noben mi ščurek več ne more uit.
K jih pipsal, tolkel bom, neusmiljeno škropil,
CRKAVAL BODO, JAZ PA SE BOM VESELIL!

Me v zadnjem času ta morilska strast že prav skrbi.
Si mislim: kolk lahko to vpliva na določene ljudi?
A veste, neb se čudu, če bi kdo mi djal,
DA VSAK JE GENERAL V MLADOSTI ŠČURKE KLAL!

GLAVNO DA JE GLAVA CELA

c G c G
Se včasih gledam v ogledalo, je za videt bore malo:
c G c G
ena čupa, velik nos in kup kosti!
c G c G
A drugi lepi in postavni, operirani al pa naravni
c G c B
so krasni, prava paša za oči ...

ES AS B ES AS B
Pa rečem: klinc pa lepota, klinc pa lepota,
ES B ES B
glavno, da je glava cela, glavno, da srce še dela!
ES AS B ES AS B
klinc pa lepota, klinc pa lepota,
ES B ES G c G c G
glavno, da je glava cela ... laj laj ...

Gledam tiste, ta bogate, imajo dnarja kot solate
in v dušo se priplazi mi nemir.
Saj zame sanjske so reklame, razen tiste za salame,
za konzerve in za skret papir!

Pa rečem: klinc gleda dnarje, klinc gleda dnarje,
glavno, da je glava cela, glavno, da srce še dela!
Klinc gleda dnarje, klinc gleda dnarje,
glavno, da je glava cela ... laj laj ...

Gledam slavne in uspešne in odrivam misli grešne:
kak fajn bi blo, če bi me ves svet poznal!
Če slaven si, maš kupe dnarja, kar slišim: glejte ga,
Smolarja,
odkar je slaven, tud mal lepši je postal!

Pa rečem: klinc gleda slavo, klinc gleda slavo,
glavno, da je glava cela, glavno, da srce še dela!
Klinc gleda slavo, klinc gleda slavo,
glavno, da je glava cela ... laj laj ...

Človk sanjari – pa ga mine! Škoda cajta za skomine!
Vsak naj ceni to, kar pač ima!
Hudo je, pravzaprav najhuje, kar meni je, na srečo,
tuje:
bit brez pameti in brez srca!

GOSPA NATAKARCA

D
Zunaj takšna je vročina, da bi človk znorel,
meni manjka tekočina, bom ziher omedlel,
jezik se mi lima, je kriza ko hudir,
priplazim se do šanka, rečem: Hitr dejte pir!

D A
O, o, o, je, je, je,
D G
o, o, o, je, je, je,
D A
Gospa natakarca! Kuga?
D
Veste kva, dejte raje pira dva, pira dva, pira dva!
A
Gospa natakarca! Kuga?
D
Veste kva, dejte raje pira dva!

Ne vem, kaj sem pojedu, karkoli je že blo,
kot da žrl bi žerjavco, tolk je blo popoprano.
Je vojgen treba ugasnt, me peče ko hudir!
V ta prvi oštariji rečem: Hitr dejte pir!

O, o, o, je, je, je ...

Vsi vemo, kaj je trema, mal prej sem jo imel,
sem tresu se brez sline, mislu, le kako bom pel.
Pa sem se odloču in zdirjal ko hudir,
v ta prvi oštariji reku: Hitr dejte pir!

O, o, o, je, je, je ...

Ko te muči žeja, se matraš kot žival,
takrat zares občutiš, da pod kožo si krvav,
vendar pa hude žeje ne premaga vsak hudir,
priznajmo si pošteno: Najbolj odžeja pir!

O, o, o, je, je, je ...

GREMO NA POVŠETOVO

E E^6 E^7 E^6 E E^6 E^7 E^6
Sem prvič šel v Koper, dab se ga napil,
E E^6 E^7 E^6 H^7
dve uri kelnarja ni blo, čist penast sem že bil.
E E^6 E^7 E^6 A A^6 A^7 A^6
Metu sem kozarce v tla, polomu stole tri,
E E^6 E^7 E^6 H^7 E
pol sem moral nehat, k so kifeljci pršli:

E
ODP: Pridi, gremo na Povšetovo, a a a!
H^7
Pojdi z nami na Povšetovo, saj tam je res lepo!
E A A^6 A^7 A^6
Postrežen tam boš hitro, naj to te ne skrbi,
E H^7 E
prebutali te bomo, boš dost mel za vse dni.

Pa sem šel k Lovcu, vse zasedeno je blo,
sem šu not v sobo, tam sam za jest je blo.
Spet metu sem kozarce v tla, polomu stole tri,
pol sem moral nehat, k so kifeljci pršli:

ODP:

Pa sem šel v Rio, hitro sem postrežen bil,
čist pr mir sem sedu, čist pr mir sem bil.
So se stepli eni mulci, sem dobu v glavo pir,
ko sem jim ravno vračal, so prišli delat mir:

ODP:

Zdaj pijem sam v sobi, nit v gostilne več ne smem,
ker moja faca je poznana kelnarjem že vsem.
A včasih zaželim si, da slišal bi refren,
ki peli so ga kifeljci, ko rekli so, naj z njimi grem:

ODP:

GROBOVI

C G
Bil je ves majhen, izmozgan in star,
F C F C
že od daleč se vidlo je, da je grobar.
C G
Z lopato in krampom je kopal vsak dan
F G C
in tiho prepeval refren si je znan:

C F
ODP: Dva metra globoki, en meter široki,
C G C
pravilni robovi so naši grobovi. (2X)

Dela imel je res vedno čez glavo,
ljudje so umirali kakor za stavo.
Za rakom, steklino, zaradi nesreč,
vse v globoko jih jamo blo treba je vreč.

ODP:

Lepo skrbel je za svoje kliente,
življenje pošiljalo mu je paciente.
On pridno je kopal in pel, a ne sam,
saj se včasih pridružil mu zbor je iz jam.

ODP:

Je pravil: „Poklic moj ima perspektivo,
k meni prišlo bo, kar zdaj je še živo.“
Če pa težave v življenju je imel,
takrat ponavadi krematorije je klel.

ODP:

Vajenec, mlad fant, je petnajst let star,
že zdaj se lahk vidi, da bo dober grobar.
Tako tudi mene, ko prišla bo smrt,
na britofu čakal lep grob bo odprt.

ODP: *Dva metra globoki, en meter široki,*
pravilni robovi so naši grobovi. (2X)

Dva metra globok in en meter širok,
pravilen vsak rob, tak moj bo grob.

HUJŠE MUKE NI

D A G D
Je avtobus imel zamudo, zunaj bil je strašen mraz,
D A G A
zravn postaje oštarija, v oštariji jaz.
D A G
Sem pridno grel se s čajem z rumom, ko je končno
e
pripeljal:
D A D
že po desetih kilometrih sem se zvijal in mencal.

A D G e
ODP: Sej hujše muke ni, kot če te ornk scat tišči;
A G D
je vseen kaj maš v glav, takrat iz tebe udari žval.
D G e
Še taka dama, fin gospod za grm hitita al za plot,
D A D
sej hujše muke ni, kot če te ornk scat tišči.

V kinu sem sedel, sem čist na sredi vrste bil,
in ne dab hotu, sem s prjatli prej tri pire spil.
Ljudje, jaz pojma nimam, kakšen film takrat se je vrtel:
me sram je blo ljudi dvigvat, zato pa svinjsko sem trpel.

ODP:

Sem enak imel problem, ko sem nekoč pri ženski spal,
sva že malo se ljubila, sem naenkrat obmiroval.
Je rekla: „Kaj zdaj tuhtaš, sprosti se, ne bod no tko napet!“
Sem zastokal in priznal, da mislim le na njen sekret.

ODP:

To pojem vam, ker mam za sabo nekaj težkih ur,
ko mi življenje neizprosno je krojil mehur,
zdej pa tko al tko počasi nehal vam bom pet,
prav res bi rad še z vami bil, a moram nujno it na skret.

ODP:

IMAM DEKLE

A fis
V nedeljo se je dan začel, v maju je ves svet živel.
h
Na nebu je sameval bel oblak.
E
Šla sama je po ulici, nikamor se mudilo ni,
D A
zasanjan bil je njen korak.
fis
Vsrkavala je topel zrak, lase je mršil veter blag,
h
nalahno ji objemal je telo
E
in sončni žarek je žgečkal njen nos, z obrazom se igral
D A
in skupaj z vetrom šepetal, zaljubljen v njo:

D E
ODP: Imam dekle, ima nasmeh,
D A
imam dekle, ima pogled,
fis h
imam dekle, ima mladost.
D A
In moja je, in moja je.

V nedeljo se je dan začel, v maju je ves svet živel.
Na nebu je sameval bel oblak.
Šla sama je po ulici, nikamor se mudilo ni,
zasanjan bil je njen korak.
Igrive iskrice v očeh, nalahno ustnice v nasmeh,
prikradel tiho se je lep spomin
na nekaj, kar dobila je, na to, kar je zgodilo se;
morda na fanta, ko bila je z njim, in glas mehak:

ODP:

G e
Prepozno avto je zavrl in krik v grlu je zamrl,
a
so njena usta treščila v tlak!
D
Obrnili so jo vznak: obraz razbit, s krvjo zalit,
C G
oči so nemo zrle v zrak.

Še zdaj jo vidim, ko leži vsa sama sredi vseh ljudi,
spomin na njo pozabi že predan,
in v glavi spet zaslišim glas, ki se razlegel je takrat,
čeprav sem slišal ga le jaz, vsem dobro znan:

C D
ODP: Imam dekle, ima nasmeh,
C G
imam dekle, ima pogled,
e a
imam dekle, ima mladost.
C G
Zdaj moja je! Zdaj moja je!

ISKRA, ČAS IN MRAZ

a
Pozen večer. Vse je tiho in posluša.
G a
Le moj korak. Kar tako, nikamor.

Stare poti, oguljene že do kosti.
G a
Vedno v krog, vedno le v Ljubljano.
C G F
Ljudje, ki prej so še hiteli,
C G d a
v svojih posteljah za nekaj ur umirajo.
C G F
Prestavljajo na jutri, kar danes so želeli.
C G d
Srečni so, ker lahko pozabijo.

a
ODP: A nad Ljubljano iskra,
G F a (1. G F)
ISKRA, ČAS in MRAZ.

Šank zamenja cesto.V kozarec točim si nevesto.
Edino. Njo. Edino vedno zvesto.
Skozi dim in glasove gledam zrušene mostove,
za objem zamenjal bi takoj to mesto.
Ljudje v daljavi so veseli,
ob vinu sreča se nalahno jim smehlja.
A v meni zidovi onemeli.
Slišim le pijanca, ki tiho poje: lalalalala ...

ODP:

Spomine pamet mi kaže, obraze znane našteva.
Mimo je. Preteklost je prekleta kazen.
Življenje mineva in čutim že bližino dneva,
ko bom star, ko bom star in prazen.
Ljudje v daljavi so veseli,
ob vinu sreča se nalahno jim smehlja.
A v meni zidovi onemeli.
S pijancem tiho pojem: lalalalala ...

ODP: A nad Ljubljano iskra,
ISKRA, ČAS in MRAZ.
In vedno: iskra,
ISKRA, ČAS in MRAZ.

Adi Smolar

J. C. VAN DAMME

A
Svojo deklico v kino sem peljal.

Ta zadnji dnar sem za karte dal.
D
Mi ni do filma blo, a ona rekla mi je, da
A
bi rada vidla ga, nato pa k men bi šla.
E D
S plakatov se smehljal je blaten in krvav:
A
Jean-Claude Van Damme.

Film se je začel, boj se je vnel.
Barab je blo kot podgan, Jean-Claude Van Damme pa sam.
Ves čas je poskakval, se tepu je kot žval,
katergakol je vžgal, ta se ni pobral.
Špricala je kri, lomu je kosti:
Jean-Claude Van Damme.

Čeprav je film bil napet, jaz nisem bil prevzet.
Sem mislu bolj na to, kako po filmu bo.
Moja deklica pa je uživala,
ga požirala in tiho stokala:
„Kako je lep, kako močan,
Jean-Claude Van Damme!“

Mi vsega dost je blo, sem vprašal jo, če sploh je še za to,
da greva k men, pa rekla je: „Ni šans!
Van Damme al pa noben!“ Nato je padla v trans!
Je ravno šepnu: „Vien!“ pa je do platna šla.
On špago je nardil, jaz pa zavpil:
„Za vse ti si kriv, če te dobim, te bom nabil,
zaradi tebe zdaj ostal sem sam, Jean-Claude Van Damme!“

JAZ BI TE

C a
Tako si lepa, tako si zlata
C a
od vrha glave vse do podplata,
F G
vsa zapeljiva in mamljiva,
F G
zame le ti si zanimiva.

Očke se ti lepi iskrijo,
joški tvoji lepo štrlijo.
O moj bog, o moj bog, kakšni boki,
napeta ritka, dolge noge, mehki roki.

C a C a
ODP: Jaz bi te, jaz bi te, jaz bi te, jaz bi te, jaz bi te,
F G
jaz bi te, jaz bi te,
F G
Jaz bi te prec, jaz bi te zdaj, jaz bi te kar pojedu!

(Ko bi le vedu ...)

Kaj rada slišiš, kaj ti ugaja,
kaj te odbija in kaj zavaja,
si za al proti avanturi
podnevi al pa bolj ob pozni uri?

Ti je všeč nežno ali z bičem, s ketno,
bolj zamegljeno al pa konkretno?
Vse tvoje želje bi rad zaduhal
in s tabo eno dobro župco skuhal.

ODP:

Naj te osvajam, te nadlegujem,
naj te le gledam, ti namigujem,
se sploh lahko ti kako približam
ali jedilnik svoj naj kar prekrižam?

ODP:

JAZ SEM IZVISU

G C
Lepo mirno sem živel do svojih osemnajst let,
G C
takrat pa glavo mešat mi začel je ženski svet.
G C
Sem se matral in poskušal, pa pri vsaki vse zafušal,
G
že čez kakšno leto ves obupan sem začel se dret:

C
ODP: Jaz sem izvisu,
G
prjel me je, da bi se v reko zabrisu.
D
Naj vame kar takoj udari strela,
C G
žensk je ko plevela, jaz pa sam. (2X)

Sem nabavu si priročnikov za cel kamion:
Življenje v dvoje, Vse o ženskah, Kama Sutro, bonton.
Sem jih prebiral, kar požiral, masturbiral, preštudiral ...
Ko pa stvar sem prakticiral, sem doživu polom.

ODP:

Svetoval mi je ... kako čem rečt ... uspešen kurbir,
je djal: „Ti kar navali, šlataj, ratal bo, ni hudir!“
Še dolgo pol sem tuhtal, le kaj nisem delal prav.
So ženske le vreščale, teple me, še zdaj sem ves plav.

ODP:

Sem spoznal, taktiko bo treba spremenit.
V najdražje sem lokale ženske vabu zlikan in obrit.
Sem slišu krike svojga dnarja: BOG, OBVARI NAS SMOLARJA!
Vse zapravu, a le eno mal pobožal po rit.

ODP: *Sem spet izvisu ...*

Pa pred kratkim eno kar primerno sem dobil.
Ta bi me vzela, če bi prijatle pustu pa hišo gradil.
Me neb nikamor več pustila, če bi z njo bil poročen,
vse življenje bi preživu čez glavo zadolžen ...

C
ODP: *Sem stran zabrisu vse pole za kredit*
G
in jo pobrisu, tok pa spet nisem zabit!
D C
Naj kar udari strela, žensk je ko plevela,
G
ampak jaz bom raje sam. (2X)

JAZ SEM NOR

E
ODP: Jaz sem nor, jaz sem ubogi, bogi, bogi, bogi, bogi stvor!
A E
Jaz sem nor, jaz sem ubogi, bogi, bogi, bogi, bogi stvor!
H^7 A^7
Jaz sem nor, jaz sem nor, ahaha,
E
jaz sem ubogi, bogi, bogi, bogi, bogi stvor!

E E^7 E E^7
Pršu sem na idejo genialno, zdaj jo pa izvajam maksimalno,
A A^7 E E^7
morda se zdela vam bo destruktivna, a ideja zlo je perspektivna.
H^7 A^7 E E^7 E
Sem pameten težko živel, zato sem se odloču, da bom znorel!
Pamet mi je vedno le škodvala, lalalalalalala, ne, hvala!
Vedno sem namest ljudi garal: „Ti si pameten," so rekli, „ti boš znal!"
Zdaj pa, ko pojavi se problem, se nasmehnem in povem:

ODP:

Ko znoriš, takoj se lažje diha, zdaj vsak človek se mi nasmiha, tudi ženske raje me imajo: „Glej ga, norčka," pravijo in me crkljajo.
Zame ni problemov, ni ovir, res, odkar sem nor, jaz mam krompir!

Vsak dan neizmerno se zabavam, kogar hočem lahko zaje(ee), človek sem, ki nič več ne nasrka, vsi vedo, da mene luna: tok, tok!
Če bi normalen bil, bi šel v zapor, zdaj pustijo me pr mir, ker sem nor!

ODP:

Če kdo me ujezi, do njega švignem in nesramno na uho mu rignem, nato mu rečem: „Kupček sem podrl, ker sem feferonov se nažrl!"
Če me hoče kdo na gobec vžgat, pa mu rečem: „Pazi, jaz sem psihopat!"

A E A E
Jaz sem mali psihopat, psiho, psihopat,
A E A
in te stisnu bom za vrat, bom za vrat!
A E A
Z mano se ne smeš igrat, se ne smeš igrat,
E A E A
ker jaz sem mali psihopat, psihopat!

ODP:

Zdaj nič več se ne sekiram, vse naderem in naprej maširam, se po svoji pameti odločam, norost toplo vam priporočam!
Če želi si kdo od vas znoret, za začetek mora si zapet:

ODP:

JAZ SEM PAČ TAK TIP ČLOVEKA

D
Sem pršu v Ljubljano, sem mislu, da mi bo lepo.
Sem sreču punco mlado, zalubu sem se v njo.
G
Pol leta sem se matral, jo osvajal, pa je rekla ne,
A D
o, ker jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Sem vrgu se na študij, sem mislu, da bo dobr šlo.
Sošolci so se trudli, jaz trudu sem se prav tako.
So mimo bli izpiti, drugim ratalo je, men pa ne,
o, ker jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Brez dnarja in stanovanja sem mislu: Klošar bom postal.
Se navadu pijančvanja, ponoči pa na klopci spal.
Zdržal sem le en mesec, mi ni pasalo pit, pa zeblo me je,
o, ker jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

A G A G A
Ne ne, ne, ne ne, ne, ne, ne

Jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Sem mislu se obesit, beda kriva je bila.
Ko sem že skoraj visu, se vrv je utrgala.
A temu nihče se ne čudi, ker vsak že dobro ve,
o, da jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Sem v roke vzel kitaro, da napisal bi pesmco.
Lepo nežno in globoko – sami slište, kaj je ratalo.
A temu nihče se ne čudi, saj vsak že dobro ve,
o, da jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Ne ne, ne, ne ne, ne, ne ne

Jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Sem trdno se odloču: Za prav nič ne bom se več pehal.
Vse po vrsti bom zamoču, največji luzer bom postal.
Takrat se vse je obrnilo, zdaj mi kot po maslu gre,
o, ker jaz sem pač tak tip človeka,
ki nikoli nič mu ne uspe.

Ne ne, ne, ne ne, ne, ne ne

Jaz sem pač tak tip človeka, ki nikoli nič mu ne uspe.
(4X)

JE TREBA DELAT

E A
Je treba delat, če hočeš kaj postat,
je treba delat, če hočeš karkoli znat,
D
je treba delat, na svetu je pač tako,
A
je treba delat, z lufta padlo nič ne bo!
E D A E
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

Je treba delat, če hočeš nekam prit,
je treba delat, če hočeš pameten bit,
je treba delat po svojih najboljših močeh,
je treba delat, brezdelje zapelje te v greh!
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

D A D A
ODP: Ko pogledam v vesolje, se zdi mi, da pr mir stoji,
D A
Če pa pogledaš malo bolje:
H
se kar širi in rotira, oscilira in vibrira ...
E
Čisto nič pri miru ni!

Je treba delat, se vsak atom vrti,
je treba delat, se vsaka celica deli,
je treba delat, vsakdo si zapomni naj,
je treba delat, delo krepi telo in značaj!
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

Je treba delat, ne pa zijala past,
je treba delat pošteno, ne pa krast,
je treba delat, ne se dela bat,
je treba delat počasi, včasih pa garat!
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

ODP: Ko pogledam žitno polje, dokaj mirno se mi zdi.
Če pa pogledaš malo bolje:
žito rase, polni klase, korenine v zemljo rine ...
Čisto nič pri miru ni!

Je treba delat, ne pa okol ga srat,
je treba delat, ne pa mamila jemat,
je treba delat, pa lepše boš živel,
je treba delat, pa življenje rad boš mel!
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

ODP: Včasih se mi zdi najboije, da bi kar ležal in pa spal,
ko pa pomislim malo bolje:
čas mineva, smrt odšteva, živa leta so mi šteta ...
in vsake ure mi je žal!

Je treba delat, to pomeni, da si živ,
lepo je delat pa gledat, kar si naredil,
je treba delat, da smiselno živiš,
je treba delat, da za sabo kaj pustiš!
Je treba delat, ja, delat, delat, koker se le da!

K SOLDATOM

E A E A
ODP: Danes bom pijan, rad bi pozabu!
E A E A
Danes bom pijan, rad bi pozabu,
E A E A
da jutri grem drugam, k soldatom,
E A E
da jutri grem drugam.

E A E A
Ob šestih bom vstajal in telovadu,
E A E A
strelal bom s puško in čistu sekret.
E A E A
Pozabil bom, kaj je civilna obleka,
H^7
kaj dolgi lasje so in kaj normalen svet,
zato pa:

ODP:

Edina tolažba bo dobra knjiga,
pijače vseh vrst in nikotin.
A ob večerih bom mislu nato,
da punca kurba se, medtem ko jaz sam spim,
zato pa:

ODP:

Pisal bom pisma, dobival bom pisma
in dnar od fotra za cigarete in pir.
Črtal bom dneve, odšteval bom ure,
do dneva, ko mel bom pred vojsko spet mir,
zato pa:

ODP:

K, F IN U

UVOD: **C G D G C G D G** (2X)

G D G
Vsak jezik ima nekaj grdih besed.
D G
So njih avtorji zdavnaj že šli na drug svet.
C G
No, med njimi beseda je fuk: velik greh!
C G D G
Ob njej le skrivaj gre spodobnim na smeh.

UVOD

Beseda je glagol. Pomeni? Vemo:
početje, ob katerem je dvema lepo!
Govori in na stene jo piše svojat,
ostali se moramo fuka sramvat!

UVOD

Tri črke, nič krive, so: K, F in U.
Primerne za KUFer, za FiKUs, KUng Fu.
Če pa skup so kot FUK, dvigne dost se prahu!
V tem vrstnem redu so velik tabu!!!

UVOD

Čist mirno lahk rečem: posilstvo, umor,
streljanje, obešanje, klanje, zakol ...
Če drl se bom: „VOJNA“, bo cenzorjem prav!
Če šepnil bom: „fuk“, vik in krik bo nastal!

UVOD

Je ura pol osem zvečer, zrem v ekran:
en kup ustreljenih, vmes en zaklan ...
Bi bolš blo, ljudje, vam povem v poduk,
če bi na svetu obstajal le FUK!

KAKO GRE ČAS

A
Kako gre čas, ljudje, kako gre čas,
E
spreminja mi srce, spreminja mi obraz,
D
vse, kar nekdaj sem imel in kar imam,
A
bo izginilo, kot da je bilo zaman ...

E D A
Kako gre čas, kako gre čas, kako gre čas ...

S tresočo roko gladiš si lase
in v ogledalu pogled ti v starko zre,
še včeraj k fantu si se stisnila,
nežno šepetala ljubezen za oba ...

Kako gre čas, kako gre čas, kako gre čas ...

Tako si star, izmozgan, komaj greš.
Koliko še, se sprašuješ. Ne veš!
Včasih mislil si, le kaj bo.
Zdaj samo spomini ti še ostajajo ...

Kako gre čas, kako gre čas, kako gre čas ...

In sonce zjutraj zbudilo bo svet,
kot že tolikokrat spet in spet,
a za nova življenja, druge ljudi,
nas ne bo, kot da nikdar nismo bili ...

Kako gre čas, kako gre čas, kako gre čas ...

Kako gre čas, ljudje, kako gre čas,
spreminja mi srce, spreminja mi obraz,
vse, kar nekdaj sem imel in kar imam,
bo izginilo, kot da je bilo zaman ...

Kako gre čas, kako gre čas, kako gre čas ...

KDO IMA PRAV

C a e G C a e G

C a e G
En te pljuva, drug te hvali ... Kdo ma prav, le kdo?
C a e G
Je pač tako pri vsaki stvari, je vedno blo in bo.
F C a G
Ima vsaka glava eno pamet, vsaka pamet ima svoj prav.
F C G C G
Ga ni človeka, ki prav vsem ljudem ustreč bi znal.

En lahko te v zvezde kuje, ko drug te daje v nič,
en te obožuje, ko drug trdi, da si zanič ...
Prvo naj te ne prevzame, drugo te ne sme potret ...
S hvalo in pa z grajo treba znati je živet!

Skrajneži kričijo, kaj je res in kaj ni res!
Zmerneži trdijo, da resnica je vmes ...
So jalovi prepiri, kdo je v zmoti, ti al jaz,
saj, kdo ma prav, na koncu vedno nam pokaže čas!

C a e G C a e G

Zato naj dela vsak po svoje, to kar zmore in kar zna!
Deležen malo bo podpore, pa fovšije, pač vsega ...
Čeprav smo res različni, v enem strinjamo se vsi:
Zelo lepo in zelo težko zabavat je ljudi!
Saj:

En te pljuva ...

KLOŠAR

G D G
Sem klošar, še sam ne vem točno, od kdaj,
C G
Od vekomaj se mi že zdi,
C G a
nič nimam, nič nočem, tako je, pa kaj,
G D G
nekako vseen se živi.

Povsod me dovolj je in ni me nikjer,
so klošarske čudne poti,
nenehno me vodi v življenju nemir,
pijača pa me umiri.

Včasih sem tukaj in drugič drugje,
popivam brez misli in sanj,
nikdar me ne brigajo drugi ljudje,
in tudi jaz njim sem neznan.

G C G C G a C G D G

Že dolgo odrinjen na stranski sem tir,
le veter mi boža obraz,
pokriva nebo me al cajtng papir,
zbudi pa me sonce al mraz.

Ko huda bo zima, bom zmrznu nekje,
nikomur ne bo nič hudo,
nihče se ne joče, ko klošar umre,
morda je še bolje tako.

G C G C G a C G D G

Nikar me ne vprašaj, kaj krivo je blo,
zakaj in kdaj tak sem postal,
jaz klošar sem bil, klošar sem zdaj
in klošar bom zmerom ostal.

G C G C G a C G D G

KO SEM BIL MLAD SEM BIL TRAPAST

G **D**
Ko sem bil mlad, sem bil trapast,
G
zdaj, ko sem star, sem še bolj,
D
namesto, da mirno bi živu,
G
s kitaro podim se naokol.

Ko pozna ura odbije
in ta pridni odpravjo se spat,
me najdete sred oštarije, **D**
ko ravno začenjam igrat in pojem:

G **D C G** (2X)
La, la, la ...

S pesmijo noč hitro mine, saj igram, kot bil bi na štrom,
zjutraj pa, če me kaj prime, še pijančkom grem pet na štacjon.
Tega ne delam zarad dnarja, to delam zaradi srca,
ki v ritmu mi glasbe udarja, udarja mi bum-bum-bum, ča-ča-ča.
Jaaa...

La, la, la ...

Mojo so ženo svarili, ko je še ljubca mi bla.
„Premisli“, so ji govorili, „muzikanta nikol ni doma!“
A me vseeno je vzela, zdaj revi zelo je hudo.
Ni jutra, ko ne bi zapela: „Vsi so prihajali, a njega ni blo.“

La, la, la ...

Ko se nekoč bom utrudu in križ me ne bo več držal,
se kar na odru bom zgrudu, pa še bolj divje igral.
Me bodo v špital odpeljali, to za bolnico dan bo vesel,
zdravniki s sestrami bodo plesali, primarij pa z mano bo pel.
Jaaa...

La, la, la ...

To pa ne bo še tko kmalu, sem bolj zdrav, kot pa kaže moj stas.
In žilav, pa kaj bi se hvalu, jaz odšel bom od vas zlo počas.
Ko me v grob bodo djali, naredle kelnarce bodo špalir,
na ploščo pa bodo vklesali: „Rad je kalil nočni mir!“

La, la, la ...

KO SPREGOVORIŠ

C
Ti imaš prelep obraz, rjavo kožo, vitek stas,
d **G** **C** **G**
tvoje koketne kretnje vzbujajo skomine,
C **a**
tvoje telo je ko magnet, je za znoret, kako v svet
G **C**
predrzno zrejo od uzad in od spred tvoje obline,
F **G**
zapeljive imaš oči, v njih pohota se iskri,
a **G**
res čudno ni, da moški spol za tabo rine.
C **a**
Prelepa si, dokler molčiš, vendar pa, ko spregovoriš,
G **C** **G**
normalnega človeka vse veselje mine! (2X)

C **a** **G F** **C** **G**
La la laj, la laj, la la la laj, la la laj, la la laj, la laj
C **a** **G F** **C**
La la laj, la laj, la la la laj, la la laj, la la laj.

Neupadljiv je tvoj obraz, saj skrit je za prameni las,
tvoje so kretnje plahe, ker si sramežljiva,
tvoje telo res ni magnet, oblin je mal od uzad in spred,
kar pa jih je, obleka skrbno jih zakriva,
sanjave tvoje so oči, v njih se deklica iskri,
daleč od tega, da bila bi zapeljiva.
Preprosta si, dokler molčiš, a vedno, ko spregovoriš,
še bolj te vzljubim, ker se v tebi angel skriva! (2X)

La la laj, la laj, la la la laj, la la laj, la la laj, la laj
La la laj, la laj, la la la laj, la la laj, la la laj.

KOMPLEKSOMANIJA

E
Na smrt sem se prestrašil, ko prvič sem spoznal,

da dolga suha prekla iz otroka sem nastal
A
in da moj velik nos bolj krivo se drži
E
in frizura moja vsepovprek štrli.
H^7 cis A
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre-Dame,
E H^7 E
me nobena ženska marala ne bo.
H^7
Pa sem zastokal:

E A fis
ODP: O mama, kaj naj nardim,
E A E
o mama, kaj naj nardim, mama mama, mama mama,
E A fis
o mama, kaj naj nardim?
E H^7 E
Kako naj kompleksov se znebim?

Prjatu mi je djal: je s tabo v redu vse in prav.
Poglej ta špeh, ki name se z leti je nabral,
in pleša mi ratuje, se preveč znojim,
ko je najmanj treba, pa na vso moč zardim.
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre-Dame,
me nobena ženska marala ne bo.
Pa sva obadva zastokala:

ODP:

Prisedu je prijatelj, je dejal: čist v redu sta oba.
Poglejta raje mene, mene reveža.
Ušesa mi štrlijo, zobje vsi krivi so,
najhuj pa je, da spadam med pigmejsko nacijo.
Madonca, saj sem grši kot zvonar v Notre-Dame,
me nobena ženska marala ne bo.
Pa smo vsi trije zastokali:

ODP:

Tri ure smo ga pili, vsak v mračne misli ujet,
potem pa smo počasi k sebi prišli spet.
Opazoval smo ženske, to bil je šele hec,
a veste, na konc koncev je luštno bit dec.
Ženske so še slabše, čist vsaki kej fali,
se bo za vsazga našla k'kšna, lahko smo brez skrbi.
Takrat so pa ženske zastokale:

ODP:

KONGRES PIJANCEV

C F C
Pijanci so se dobili, da bi se pogovorili,
C^5 G G^7
prva točka: VSI GA PIJMO, druga: RAZNO.
C F C
Svojo himno so zapeli, za vse tiste, ki so umrli,
C^5 G^7 C
pa so tiho se zazrli v flaško prazno.

Predsednik Šnops jih je pozdravil, tudi govor je pripravil
pri Šestici prejšnji dan in pa pri Lipi:
da gibanje dobro gre v širine, da pije vedno več mladine
in da v glavnem vsi občani so zapiti.

Gospodični Encijan Gelca in pa Tavžentroža Špelca
stanje fonda v blagajni sta podali.
Z aplavzom so se jima zahvalili, vedno na hece Štamprl Vili
pa je rekel (nekaj grdga), potem so se pa vsi smejali.

C F C C C^5 G G^7 C F C C^5 G^7 C
La la la laj ...

Smrtzavinjak doktor Drago kratko je imel razlago:
KAR V VODI ŽIVI, V ŠPIRITU POCRKA!
Profesor Honza Kačjaslina pa z vzklikom:
„Zlata naša je mladina!“ končal je govor:
ŽE OSNOVNOŠOLC GA SRKA!

F C
Sledili govori so razni – pijača je, a žepi prazni –
D D^7 G
vseen sprejeli so načrt, že skoraj sanje.
C F C
Zanj se bodo vsi trudili, še parolo so zavpili:
C^5 G^7 C
VSAJ EN PIJAN SLOVENC V VSAKO STANOVANJE!

La la la laj ...

S prvo točko so končali, še enkrat geslo zaklicali:
VSI GA PIJMO in prešli na točko razno.
So z diskusijo začeli, se prepirali in kleli,
vzdušje je postalo mučno, kar porazno.

Čutarca Franc je govoril, Flaška Rok ga je prekinjal,
Suhogrlo Stanko pa se je živciral,
Vinskaklet se je smejal, Tresočaroka je zaspal,
na vse se Belamiška Jožek je zadiral.

Po mizi Škofljica je udaril, dolgoletni staž poudaril,
prikimavali so mu vsi veterani:
Delirij Jure, Štef Ciroza, Špricer, Dvojni, Eks, Glukoza
in sploh vsi, ki so bili na seji zbrani.

La la la laj ...

Tako se seja je končala, preden jih žeja je pobrala,
zaprla so za njimi se bifejev vrata.
No, danes, ko smo se spet zbrali, pa bi lahko nadaljevali:
Slovenke in Slovenci, kje se že končala je debata?

La la la laj ...

Adi Smolar

KRAVATA

A
Bil je mož na visokem položaju,
E
vendar se grebu ni za dnar,
D
je pridno delal, je vedno bil pošten
A E
in se trudu za ljudsko stvar.

Sodelavci zelo so ga cenili,
priznanje treba mu dati, so sklenili,
za rojstni dan so skupaj mu kupili
A E A
kravato lepo iz hvaležnosti.

E A E
ODP: Kravata, vsega kriva je kravata,
D
zaradi nje človk drugačen rata,
AEA E
vsega kriva je kravata.

Mož bil je te pozornosti vesel,
a kaj, ko takšne obleke ni imel,
ki bi podala k lepi se kravati,
zato si kupu je obleke nove tri.
Ves eleganten pršu je v službo,
k aplavzu spravil je vso svojo družbo.
A nek glas je dejal: Čuj, kaj ne poveš,
tak super frajer, pa hodi v službo peš. **ODP:**

Si misli mož: Saj res, presneto,
v obleki peš je čudno videti.
Zato kar kmalu potelefonari
in si novga merdžota dobi.
So vedno bolj ga vso občudovali,
zdaj res je videt, da je velik mož!
Medtem za avto garažo si postavi
in zravn veliko bajto, polno rož. **ODP:**

Na ist način sledila je še vila
nekje pri morju in vikend v gorah,
da ne omenjam za ženo vsa darila
in sploh izdatkov, da te je kar strah.
Pa odkrila nekakšna je kontrola,
da nakradu ves si je ta dnar.
Zlorabu svoj visok je položaj,
nič več ni bil za ljudsko stvar. **ODP:**

So dali ga za nekaj let na hladno,
čeprav trdil je, da ni kriv.
Odvzeli nekaj so mu od bogastva
in od sramu je rekel, da se bo ubil.
Morda zdaj mislite, da tu je vsega konec,
da se s kravato obesu je pod strop.
O, ne, on živ in zdrav je pršu iz aresta,
na drugem položaju velik je gospod.

ODP: *Kravata, taka za okol vrata.*
Zaradi nje človk drugačen rata,
vsega kriva je kravata.

KURB'N'HAUS

H E H FIS
Tri mlade, luštne kurbice po cesti so špancirale.
H E H FIS
Nasprot so jim prišli trije direktorji.
E H FIS H
So kmalu zmenli se, saj denarja dost je blo.
E H FIS H FIS H
Tam bli so službeno, podjetje vsakemu je plačalo ...

FIS
ODP: Kurb'n'haus kurb'n'haus
E FIS H
kurb'n' kurb'n' kurb'n' kurb'n'haus
FIS
Kurb'n'haus kurb'n'haus
E FIS H
kurb'n' kurb'n' kurb'n' kurb'n'haus

So pili le šampanjc in jedli so kaviar,
zapravljali so vsepovprek, saj ni bil njihov dnar.
Sporočli so domov: Kupčije se obetajo!
In nihče zvedel ni, da ves čas vzdržujejo ...

ODP:

Ko morali domov so, vsem bilo je zlo hudo,
a so zmenli se, da kmalu spet se srečajo.
Ob vrnitvi govor delavcem je vsak prebral:
o svojem znoju, trudu ... Pravzaprav nobeden ni lagal!

ODP:

Na srečo pa izmišljena je tale pesmica,
ker blo bi prehudo, če res bi bilo tako.
Vsa potovanja so v tujino strogo službena
in od njih podjetje le korist ima ...

ODP:

LE PET MINUT

C F C
Pondeljek je en grozen dan,
F C
z njim začne se teden dni garanja,
F C
Takrat ko sem najbolj zaspan,
F C
dolžnost v službo me priganja.

G a
ODP: Jaz sem utrujen, še bi spal.
G a
Le pet minut še, pa bom vstal. (2X)

Ko zjutraj ura zazvoni,
jaz glavo pod odejo skrivam.
Ko vsa družina mi teži,
stokam in jih stran odrivam.

ODP:

Že od nekdaj spremlja me
vsako jutro to trpljenje.
In jaz sprašujem se, ljudje:
je sploh vredno žvet takšno življenje?

ODP:

Če penzijo sploh doživiš,
ne misli, da spal boš bajno.
Takrat iz navade se zbudiš
in ponavljaš staro lajno:

ODP:

Ko zadnjič v postli bom ležal
in smrt me tresla bo za ramo:
„Sam mal počaki," bom dejal,
„le pet minut, pa grem v jamo!"

ODP:

LE PRIDI

G D G
Le pridi, le pridi, ko hočeš pa odidi,
G D G
le pridi, le pridi, jaz čakam te doma!
G D G
Prišla je, prišla je, nato pa kar odšla je,
G D G
prišla je, prišla je, nato pa kar odšla.
C G
Kdaj le, kdaj le končno bo spregledala,
C G
kdaj se, kdaj se končno bo zavedala,
a G
da je, da je moja ljubica!?

Le pridi, le pridi pa dolgo ne odidi,
le pridi, le pridi, jaz čakam te doma!
Prišla je, prišla je, nato pa spet odšla je,
prišla je, prišla je, nato pa spet odšla.
Kdaj le, kdaj le končno bo spregledala,
kdaj se, kdaj se končno bo zavedala,
da je, da je moja ljubica!? **E**

A E A
Le pridi, le pridi, nikoli ne odidi,
A E A
le pridi, le pridi, jaz čakam te doma!
A E A
Prišla je, prišla je, ja vedno, vedno raje,
A E A
prišla je, prišla je in nič več ni odšla.
D A
Saj je, saj je končno le spregledala,
D A
saj se, saj se končno je zavedala,
h A
da je, da je moja ljubica!

D A
Zdaj je, zdaj je končno le spregledala,
D A
zdaj se, zdaj se končno je zavedala,
h A
da je, da je moja ljubica!

LEPA JANA

C a C a
Lepa Jana je stanovala
C a C a
v sobici v študentskem naselju.
G F G C a C a
In tam živel je Janez mlad.

Lepa Jana je praznovala
rojstni dan v študentskem naselju,
tja je bil povabljen Janez mlad.
Lepa Jana bila je dobre volje
od vina v študentskem naselju.
Dobre volje bil je Janez mlad.
Lepa Jana je ležala
v postelji v študentskem naselju,
ob njej je ležal Janez mlad.

G F G C a C a
ODP: In pozabila sta na njo:
F G C a C a
na pazljivost in na kontracepcijo!
G F G C a C a
Zato se je zgodilo to,
F G Ca Ca
za kar vsak študent upa, da se njemu ne bo!

Lepa Jana je sedaj mama,
z otrokom živi v študentskem naselju.
Postal je oče Janez mlad.
Lepa Jana dela prek študenta
za svojo družino v študentskem naselju,
prek študenta dela Janez mlad.
Lepa Jana študira ponoči
v sobici v študentskem naselju.
Takrat študira Janez mlad.
Lepa Jana se spominja
brezskrbnih let v študentskem naselju,
takrat pa pravi Janez mlad:

ODP: Le zakaj pozabila sva na njo:
na pazljivost in kontracepcijo!
Zato se je zgodilo to,
za kar vsak študent upa, da se njemu ne bo!

Le zakaj pozabila sta na njo:
na pazljivost in kontracepcijo!
Zato se je zgodilo to,
za kar vsak študent upa, da se njemu ne bo!

LJUBEZEN GRE SKOZI ŽELODEC

A h E A E A
A h
Ko sta mlada se spoznala, jima je blo lepo,
E D A
nič se nista spraševala, kdo kaj skuhal bo,
h
ljubezen apetit ustavi, to ve, kdor je zaljubljen bil,
E
ti vse kaj drugega hodi po glavi, kot pa, kaj bo za
A
kosiu.
D A
A pred kratkim sem ju gledu, bila sta žalostna,
D E
on ves bled je sendvič jedu, ona pa je jokala.

A E A
ODP: Dragi gospodje, predrage gospe,
h
ljubezen skozi želodec gre,
E
če še tako zelo doma želite mir,
A
ob slabi hrani se rodil bo prepir.
E A
Rešitev je preprosta, kar se da:
h
zamenjajte recepte, ne pa partnerja!
E
Od nekdaj ljubezni je pomagala
A
dobra domača kuhinja!

Dokaj složno sta živela že kakšnih dvajset let,
a nato sta doživela večerjo pr sosed,
od takrat je mož kar begal, se čisto spremenil,
je vedno bolj k sosedi gledal, ženi pa težil.
Reva je že obupvala: „Zalubu se je, stari kramp!“
Končno pa je le spoznala, da k sosedi vleče ga le vamp!

ODP:

V zakonu nekako pozabiš na pozornosti,
ker se na partnerja navadiš, al pa tud časa ni,
zato kaj dobrega mu skuhaj, s tem lahko poveš:
„Srečen sem, da sva še skupaj, ljubim te, saj veš!“
Za ženo jaz pripravim pico in solate velik kup,
nato pojeva še sladico, sladici pa sledi poljub!

ODP:

LJUBEZEN, PESEM IN PIJAČA

ODP:

C D G
Ljubezen, pesem in pijača, fant moj, živet se splača,
D C G
in pa pozabit nikdar ne smeš na smeh!
C D G
Bodi vedno dobre volje, pa od vseh živel boš bolje,
D C D G
pusti neumnim žalost, obup in solze v očeh!

G
Mamo vsak lahko je slaču, foter pil je in beraču,
a
to je njegova bla mladost!
D
Po ulicah se je klatu, vedu je za smrad in blato
G D
in za ljudsko vso norost.
G
Je gledal naš pokvarjen svet objokan, lačen in ves bled,
C
ko nekdo mu rekel je modrost: **ODP:**

Je odrasel v moža, bridkosti poln in poln gorja,
usoda ga je tepla spet in spet.
Z najslabše je plati spoznal življenje, žalosti se vdal,
se spraševal: A splača se živet!?
Ko mu blo je zlo hudo, tako, da več naprej ni šlo,
takrat se spomnu je na star nasvet: **ODP:**

Odtlej se tega je držal, nikoli ni bilo mu žal,
z dobre je plati sprejemal vse.
Metal stran je vse skrbi: oh, saj le enkrat se živi!
Življenje mu bilo v veselje je!
Radost svojo je delil z vsakim, ki ga je dobil,
da ves obupan sam poseda le, pa mu je reku: **ODP:**
E A
Je prekoraču osemdeset let, je vedu, da bo moral umret,
D
a v življenju nič ni naredil.
E
Takrat grenkobo je spoznal in malo se pokesal:
A
nič zanamcem nisem zapustil!
Oporoko je zato napisal, ki ne bo je čas izbrisal,
D
v njej življenjsko je modrost razkril:

ODP:
D E A
Ljubezen, pesem in pijača, fant moj, živet se splača,
E D A
in pa pozabit nikdar ne smeš na smeh!
D E A
Bodi vedno dobre volje, pa od vseh živel boš bolje,
E D E
pusti neumnim žalost, solze v očeh!

Ljubezen, pesem in pijača, fant moj, živet se splača,
in pa pozabit nikdar ne smeš na smeh!
Bodi vedno dobre volje, pa od vseh živel boš bolje,
E D E A
pusti neumnim žalost, obup in solze v očeh!

LJUBIM JO ...

C F G
Ljubim jo ... ljubim jo ... ljubim jo ... (2X)

C
Majhna je, rjava, lepih je oblin.
F
Ko vem, da je ob meni, mirno le zaspim,
G
mi vedno rada hudo žejo pogasi
F G
in nudi mi užitke, ki jih pri ženskah ni.

C F G
ODP: Ljubim jo, ljubim jo, ljubim jo,
C
FLAŠKO PIROVSKO! (2X)

Vedno rad jo v svojih rokah držim,
ko nežno jo odpiram v strasti ves drhtim,
všeč mi je, da nikdar ljubosumna ni,
če pijem zraven nje še šnops jo veseli.

ODP:

Če kupim celo gajbo, v sobo se zaprem
in z vsemi pravo orgijo začnem.
Naslednja vsaka mi od prejšnje bolj diši,
ko spijem vse, se od ljubezni mi vrti.

ODP:

Tako mineva mi življenje brez skrbi,
dokler pivovarna ena vsej stoji.
Vem, da vedno družbo delala mi bo,
edina prava je ljubezen moja to!

ODP:

LJUBOSUMNEŽ

C F G C
Kam zdaj gledaš, kaj si misliš, kam si rekla, da boš šla?
C F G C
Kaj rihtaš si frizuro, le za koga si našminkana?
C F G C
Zakaj si oblekla to obleko, kakšno gršo gor si daj,
C F G C
no, pejd v trgovino, a glej, da boš takoj nazaj!

Končno si se le vrnila, kje tolk časa sploh si bla,
nekam dolgo si hodila, saj si vsa prešvicana!
Evo, saj sem vedu, spet pozabla si mi kupit pir,
hočeš, dab se od žeje stegnu, da bi mela mir!?

F G
ODP: 32 stopinj od zun je,
C e a F
mene pa dodatno žge še ljubosumje,
C F G
o, ljudje, kako trpim, če to poletje preživim,
F G C
ljubosumen bom čist malo le pozim! (2X)

Upam, da sem motim, zdi se mi, da voham nov parfum,
dekolte, pa ja – zakaj balonov si ne daš kar vun!?
spet si dlake si pobrila, kdo te bo sploh gledal tam!?
A lepa hočeš bit in zrihtana? Da te ni sram!
No, no, kaj se v službi je zgodilo, čisto vse takoj povej,
te je kdo osvajal, hitro reci in v oči me glej!
Vem, da nekaj skrivaš, vendar je prevroče za prepir,
pustva to, pejd, greva ven, jaz nujno rabim pir!

ODP:

Moški je pozdravu, ti pa si odzdravla mu nazaj,
kaj se mata za pozdravljat, misliš, da sem gluh, al kaj!?
Posluši ti, baraba, mojo ženo pusti čist pr mir!
Kaj, vi ste natakar? Žena sok bo, jaz pa pir.

ODP:

LJUDJE PA PRAVIJO

A
Slovencev je premal, baje da kriv je splav,

jaz pa opozoril bi na asfalt krvav.
D
Glede na to, kako se pri nas divja,
A
naredmo avtocesto kar do britofa.
E
Že vrsto let niti teden ne mine,
D
ko ne bi koga rezali iz pločevine.

A
ODP: Ljudje pa pravijo: To mene ne skrbi, ne ne ne,
E A
to doleti lahko le druge ljudi, mene pa ne.

Ljudje pa pravijo: To mene ne skrbi, ne ne ne,
E A
to doleti lahko le druge ljudi.

Aleluja! Postajamo Amerika!
Evo, tu so droge, lajdre, orožje, tu je mafija.
Je vedno več nasilja, vedno več krvi.
Nekaj gnilega se plazi med ljudi.
Politika po svoje kvasi,
sodišča delajo počasi.

ODP:

Fuj pijanec, fuj, fuj narkoman.
Se najlažje je obrnit stran.
Isto velja za aids – naj ma ga, kdor ga ma,
preventivna vzgoja pač preveč košta.
Mladina se po luknjah zbira,
na ulicah živi, na skretih pa umira.

ODP:

Samomori, samomori, samomori spet in spet.
Kot kaže, je na sončni strani Alp lepo umret.
Če Slovenc ima težave, se mora najbolj sebe bat,
a bolj skrbijo nas simboli države, ki jih je težko razbrat.
Predlagam, da grbu štrik dodamo,
namesto zdravljice pa pogrebni marš igramo.

ODP:

Na koncu bi omenu le ozon,
naredle so se luknje v zemeljski plafon.
Če bo šlo tko naprej, se stalil bo led,
pa bo moral plavat znat cel svet.
Folk vse to brezskrbno gleda,
gleda, gleda, ker se ne zaveda.

ODP:

MENE NIHČE NIMA RAD

a d
V gostilni sami smo: pijača in jaz
E a
in kelnarca, ki ima sovražen izraz.
a d
V špeglu pri šanku dolgočasen je program,
E a
ves dan v njem že gledam lasten fris.

Nikogar ni, ki z mano mal bi pokramljal,
nikogar, ki bi mene po glavi potrepljal.
Ko kelnarca ob polnoči me ven spodi,
le ena misel mi po glavi roji:

a
ODP: Mene, ne, ne, nihče nima rad,
d
mene ne, ne, nihče nima rad,
E
mene, ne, ne, nihče nima rad,
a
ne, ne, ne, mene ne, mene ne, mene nima,
nima rad!

Le kam odšle so množice ljudi –
kupi glav in rok in nog in teh stvari?
Podnev jih tolk je, da je mesto kot osir,
zdaj pa nobenga ni nikjer.
Utrujeno moj korak udarja v tlak,
obdajajo me žalost, mrak in hladen zrak,
le polna luna od zgoraj vame zre
in me sprašuje: ja, pobič, kva pa je?

ODP:

Dnarja nimam, avta nimam, nimam ljubice,
nimam brade, nimam pleše, tud prjatlov ne,
ko naokol divjam, me nihče ne vpraša: kam!?
Tako zelo, zelo sem sam!
Še ribca mi je crknila, kanarček je zbežal,
za psa sem zvedel, da se je med klošarje podal,
morski le prašiček z mano zdaj živi –
pa le žre in lula, žre in kaka, zame mar mu ni!

d a
Zato nabiram rouže, rouže, roužice,
d a
brišem si solze, solze, solze, solzice,
d a
dol z neba pa ravno prav en mal kaplja –
d E
na svejtu ni človejka bolj nesrejčnega!

ODP:

MENI SE MUDI

A
Danes nabavu sem flaškon,
ja, mama, danes se napil ga bom.
D
Naj vsak vidi, naj vsak spozna,
A
da končno tudi jaz odrasel sem v moža.

E D
ODP: Saj meni se mudi, meni se mudi,
A
meni se mudi, mudi, mudi živet!
fis E
Tak je pač svet, ko dopolniš 16 let,
D A
treba je začet.

Sem celo šteko cigaret dobil,
ja, mama, danes, danes bom kadil.
Ker pa sem frajer, prav rad priznam,
da pri sebi tudi nekaj trave imam.

ODP:

Sem prostitutko naroču k nam na dom,
ja, mama, danes, danes pa kar bom!
Doslej sem le sanjarjenja imel,
danes pa vse to, vse to bom z njo počel!

ODP:

Sem le eno cigareto pokadil
in dva deci vina prav počasi spil,
travo zabrisal sem v smeti,
stari frajli pa sem djal: „Doma me ni, zate ne!“

ODP: Saj treba je, vem, da treba je,
vem, da treba pamet, pamet v glavi je imet.
Lep je ta svet, jaz mam 16 let,
še dolgo hočem žvet.
Lep je ta svet, jaz mam 16 let,
še dolgo hočem žvet!

MOJA ŽALOST

a G a
Kadar sem sam, osamljeno osamljen,
a G a
v ranljivo rano ranjeno sem ranjen,
d
srčno srce pekoče me zapeče
a
in nesrečna mi nesreča: „Nesrečno!“ reče,
E a
takrat zapojem si to pesem najbolj žalostno:

a
ODP: Moja žalost je najbolj žalostna,
d a
moja samota je najbolj osamljena,
d a
moja bolečina je najbolj boleča.
E a
Ah, le kam si šla, moja srečna sreča! (2X)

Takrat sede sedim, obupno obupujem,
tiho, molče molčim in žalostno žalujem.
Stiskajoče stiska me v grlu stiska
in v pljučnih pljučih mi piskajoče piska.
Takrat zapojem si to pesem najbolj žalostno:

ODP:

Z roko ročno rokoval sem ti ročico,
krivična krivda mi krivila je krivico,
krvava kri mi je po krvnih žilah krvavela
in sladostrastna strast mi strastno je velela,
naj še zadnjič vam zapojem pesem najbolj žalostno:

ODP: (2X)

d a E a
Laj laj laj laj, laj laj laj, laj laj laj laj laj,
d a E a
Laj laj laj laj, laj laj laj, laj laj laj. (2X)

MOJBOG...

a
Saj razumem, da ljudje so agresivni,
C G
prenapeti, živčni, imajo slabe dni ...
a
Za malenkosti vzkipijo, podivjajo, ponorijo,
C G
lotijo se bližnjih kar s pestmi ...
d
Premnoga stanovanja polna prošenj so, kričanja,
a F E
vsepovsod se najde kdo, ki udarja, brca, tolče do krvi ...
a
Tako je pač med ljudmi!

d E^7 a
Vendar, mojbog, ne pretepajte otrok,
d E^7 F E a
mojbog, ne pretepajte otrok, prosim ne, ne otrok!!!

Saj razumem, vsi si spolnosti želijo,
to naravno je in nekaj lepega ...
A kaj, ko mnogi potešijo svojo slo si kar s prisilo,
v sočloveku vidijo le kup mesa!
Navzven so vsi prijazni, v svojih dušah pa kot blazni –
si izmišljajo, nato pa uresničijo perverznosti ...
Tako je pač med ljudmi!

Vendar, mojbog, ne zlorabljajte otrok,
mojbog, ne zlorabljajte otrok, prosim ne, ne otrok!!!

Saj razumem, ko nekje začne se vojna,
nimaš kaj, je treba ubijat al umret!
Za domovino, za vladarja, vero, narod al kup dnarja ...
eni branijo, kar drugi hočjo vzet!
In prične se bojevanje, spremeni se v splošno klanje ...
Vsepovprek morijo, tud nedolžne, vsepovprek, brez milosti ...
Tako je pač med ljudmi!

Vendar, mojbog, ne ubijajte otrok,
mojbog, ne ubijajte otrok, prosim ne, ne otrok!!!

Vedno bolj se svet mi gnusi,
da sem človek, me je sram!
Vidim bedo, vidim bolečino, lakoto, trpljenje vidim,
pomagat pa ne znam ...
Potem pač brenkam na to svojo kitaro,
z njo vsaj malo rad lajšal bi gorje ...
Z njo pozivam vas, ljudje:

Ljudje, mojbog, usmilite se otrok,
mojbog, usmilite se otrok, prosim vas, vsaj otrok!

LJUDJE, MOJBOG, USMILITE SE OTROK,
MOJBOG, USMILITE SE OTROK,
PROSIM VAS, VSEH OTROK!!!

NAŠ SVET SE PA VRTI

A D A
Pil je in ženske osvajal,
h
v grobu zdaj tiho leži,
E
zemlji telo bo razdajal
A E
in kmalu le kup bo kosti.
A D A
Zdaj mu je vseeno,
h
kaj o njem govore,
E
mrtvim je vse odpuščeno,
A
zanje so le še solze.

E A
ODP: Naš svet se pa vrti,
fis h
če si al pa te ni,
E
vedno eni zgoraj so
A
in drugi pod zemljo.

Rad je igral in prepeval,
v grobu zdaj tiho leži,
njegov inštrument bo sameval,
saj kmalu le kup bo kosti.
Zdaj mu je vseeno,
kaj o njem govore,
mrtvim je vse odpuščeno,
zanje so le še solze.

ODP:

Če mi kdaj hudo je
in bi najraje za zmeraj zaspal,
si rečem: živeti lepo je,
in vsake mi ure je žal!
Ko bom umrl, bo vseeno,
kaj o meni nekdo bo dejal,
a upam, da bo rekel pošteno:
„Ni bil kaj prida, živet je pa znal!“

ODP:

Adi Smolar

NEKOČ SMO TRIJE BLI

D A E A (4X)

A D E A
Nekoč smo trije bli, istih misli in istih želja, istih želja,
D E A E
a dan je prišel, ko en drugač živet je začel in je dejal:

A E D A D A E A
Jaz pa nehal bom žurirat, nehal bom posedat in popivat,
A E D A D A E A
jaz se bom v službo spravu in zapustu sončno bom upravo,
A E D A D A E A
jaz ne bom več punc osvajal, jaz bom zgodaj, zgodaj vstajal,
A E D A D A E A
časa več ne bom razdajal, saj za kariero začel bom jaz skrbet!

Ostala sva le dva, istih misli in istih želja, istih želja.
Pa on punco je spoznal, se v njo zalubu, odšel in mi dejal:

Jaz pa nehal bom žurirat, nehal bom posedat in popivat,
jaz se bom v službo spravu in zapustu sončno bom upravo,
jaz ne bom več punc osvajal, jaz bom zgodaj, zgodaj vstajal,
dnarja več ne bom razdajal, saj za družino začel bom jaz skrbet!

Se prvi zresnu je in drugi postal je ženi vdan, je ženi vdan,
nekoč smo trije bli, sedaj pa jaz ostal sem sam, ostal sem sam
in pravim:

Jaz tud nehal bom žurirat, nehal bom posedat in popivat,
jaz se bom v službo spravu in zapustu sončno bom upravo,
jaz ne bom več punc osvajal, jaz bom zgodaj, zgodaj vstajal,
nehal bom igrat na kitaro in pet, ko se svet naš nehal bo vrtet!

Adi Smolar

NEPRILAGOJEN

C F
Ko pamet so delili, jaz sem izvisel,
C F
zato nikol do zdaj posebne sreče nisem mel,
C F
namesto, da v povprečje skrit bi slepo šel naprej,
C
jaz s svojo glavo mislim, pa me tolčejo po njej!

C F C C F C G a
O, o, o. O, o, o, živeti je težko, vedno sem tepen,
F C
ker sem neprilagojen!

Se ti dobro bo godilo, če v življenju ti bo mar
le za hrano in pijačo, za ženske in za dnar,
če boš opozarjal, da svet ni prav narjen,
presneto gor boš plaču, cepec neprilagojen!

O, o, o ...

Če rad bi mirno živu, del črede moraš bit,
ko vsi kričijo, tudi ti moraš z njimi vpit,
jaz pa to odklanjam, se to ne zdi mi prav,
pa jih dobim na gobec, v želodec in po glav!

O, o, o ...

Če bi visoko rad prilezu, moraš sluzast bit,
slabotne v drek potlačit, mogočnim lazit v rit,
meni to se gravža, tega nikdar nisem znal,
zato od raznih šefov dobivam jih po glav!

O, o, o ...

Če rad bi mel dost dnarja, treba je lagat in krast,
resnica in poštenje nepotreben sta balast,
mene pa, kretena, lagat in krast je sram,
zato pa revščina me tepe, tepe iz dneva v dan!

O, o, o ...

C ⇒ D
Če te ustavijo organi, jim ne smeš težit,
čeprav te gnjavijo brez veze, moraš tiho bit,
bog ne daj, dab kakšno reku, da bi kaj gobcal,
sem to naredu, pa sem dobu s pendrekom po glav!

D ⇒ C
O, o, o ...

Če hočeš v življenju svojem dobro skozi prit,
vsakemu se stanju moraš znat prilagodit,
če boš ubogal svojo vest in se načel držal,
jih vse življenje, tko kot jaz, dobival boš po glav!

O, o, o ...

NIČ NISI VREDEN

a
Pijan sem se domov primaju, sem preklinju in razgraju,
E
vse, kar sem prijel, to sem razbil. Skoz okno vrgel sem omaro,
a
ko sem hotu še ta staro, sosed pridrvel je in težil.
Pa sem se na njega spravu, mal ga brcu, mal ga davu,
d
pol pa s kolom naokol podil. So poklical policijo,
a E A
sem zaklical le: adijo in v arestu dolgo se hladil!

E A
ODP: Nič nisi vreden, če si poreden,
E
če si poreden, nisi vreden nič!
Te vsak nadira, te vsak zatira
A
in vsi so jezni nate ko hudič!
Nič nisi vreden, če si poreden,
D
če si poreden, nisi vreden nič!
A
Če boš poreden, če boš poreden,
E a
boš vse življenje, tko kot jaz, jetniški ptič!

V službi sem se dobr znajdu, vedno sem izgovor najdu,
da sem zabušavu al pa spal. S čikom v roki sem posedal,
skozi okno babe gledal, dostkrat pa kar plavega sem vžgal.
Sem šraufe iz skladišča plunu, pa še ene klešče sunu,
nič ni pomagal, ko sem lagal, so poklical policijo,
sem zaklical le: adijo in v arestu znova sem spoznal:

ODP:

Pa sem se na biznis vrgu, služu dnar na bolšjem trgu,
na štacjonu in na tržnici. Kramarijo sem prodajal
in devize preprodajal, zame to so zlati časi bli!
Sem ponuju razne drobnarije, najbolj pa so šle revije,
tiste, za osamljene ljudi. So poklical policijo,
sem zaklical le: adijo! No, pa spet smo do aresta šli!

ODP:

Kazni so me izučile in me končno prevzgojile,
zdaj sem priden, trden kot en hrast! Pošteno z žuiji dnar si služim,
z reveži se družim, ker ubogam ženo, šefa in oblast.
Ko pa naše bogataše gledam, vse bolj se zavedam:
to, da priden si, je pravzaprav balast – je moja bla edina hiba,
da sem bil premajhna riba! Ne šraufe – je tovarne treba krast!

NIKDAR VEČ

a d a
Nikdar več, nikdar več, nikdar več zalubu se ne bom!
d
Se zmer slabo konča, me preveč košta:
G a
živcev, truda, dnarja, časa in srca ...
d
Če zaljubljen si, te zdrava pamet zapusti,
G F
na koncu človek vedno joka in trpi ...
E a
Zato pa: nikdar več!!!

G
O, *kolkokrat sem to že djal,*
G C
zatrdno si obljubo dal ...
d a
Sem trudu se bit hladen, pa ni šlo!
F E
Bit brez ljubezni je še bolj hudo!

Zato pa, dokler bom živel,
jaz bom ljubil, ljubil, ljubil, rad imel!
Karkol že človek reče, karkol trdi,
F E a
za ljubezen naj ne govori: nikdar več!

Nikdar več, nikdar več, nikdar več ljudem pomagal ne bom!
Se mnogokrat slabo konča, me zlo dost košta:
živcev, truda, dnarja, časa in srca ...
Če predober si, je vedno manj hvaležnosti,
namesto hvala marsikdo reče: bedak!
Zato pa: nikdar več!!!

O, kolkokrat sem to že djal,
zatrdno si obljubo dal ...
Ko so rotili me: pomagaj, sem se obrnu stran ...
Pa me takoj postalo je v dno duše sram!
Zato pa, dokler bom živel,
pomagal bom, pomagal, ko bom prilko mel!
Karkol že človek reče, karkol trdi,
za dobroto naj ne govori: nikdar več!

Nikdar več, nikdar več, nikdar več ne bom prepeval in igral!
Kariero bom končal, me tko al tko preveč košta:
živcev, truda, dnarja, časa in srca ...
Res težko je pet, ko gledam ta nesrečni svet,
se naredi mi v grlu cmok, mi gre na jok ...
Zato pa nikdar več!!!

O, kolkokrat sem to že djal,
pa že kmalu pel sem, pel sem in igral.
Mi dana možnost je, talent mi bil je dan,
da s pesmijo zabavat in tolažit znam!
Zato pa, dokler bom živel,
če bom le zdrav, jaz bom igral, igral in pel!
Saj le takrat, ko človek grd je do sveta in do ljudi,
takrat pa naj obljubo da in jo drži:

nikdar več, nikdar več, nikdar več,
nikdar več, nikdar več!!!

NO JA, PA KAJ...

C F C G
La, la, la, la, la, la ... (2X)
C F
Smo pili ga, tega se dobro spomnim še,
C F
a kak sem znašel se doma to mi v glavo ne gre.
C d G C FCG
No ja, pa kaj, človek mora vsega se privadit.

Pijan res nisem bil, saj sem lahko še stal,
na skret sem šel, a školjka: sem pa tja, sem pač mimo scal. No ja, pa kaj ...

Pol ziher bil je potres, so tla se dvignila,
naredilo je le BUM, nato pa zvezde in tema ...
No ja, pa kaj ...

Po štirih je velik bolj varno, sem spoznal.
Pračlovek ziher ga ni pil, če bi, na štirih bi ostal.
No ja, pa kaj ...
F G
ODP: Človek mora vsega se privadit,
C e a
človek mora marsikaj skoz dat.
d G
Človek mora vsega se privadit,
F C G C
če hoče kdaj pa kdaj biti vinski brat.
C F C G
La, la, la, la, la, la ... (2X)

Sem vlegu se na tla, hudiča, sej to soba ni,
je ringlšpil, ko se tako vrti. No ja, pa kaj ...

Le kaj mi dala je coprnca babja kelnarska,
čutim, v želodcu nekaj vre – je ziher s Kleka pršla.
No ja, pa kaj ...

To mora ven! sem s prstom dregnu v grlo sam,
takrat pa bruhnu sem, ko da bi bil vulkan.
No ja, pa kaj ...

ODP:

Sem vščipnu v lice se, pa nisem čutu čisto nič,
me groza zgrabla je: o mater, sej sem živ mrlič!
No ja, pa kaj ...

Če vležeš se na tla, ves čas ti na kozlanje gre,
zato odšel sem na skret in zaspal sem tam kleče.
No ja, pa kaj ...

Sem zjutrej zbudu se, sva v špeglu spet se videla,
Je reku: greva, fant! Pa sva na špricer šla.
No ja, pa kaj ...

ODP: (La la 4X)

OHCET SI ŽE ZAMUDILA

D e G D
Sem peljal se z avtobusom, gledal sem okrog.
e G A
Ob meni ženska je sedela urejena, lepih nog.
D e G D
Tako bolj postrani sem jo gledal, je kar luštna bila,
D e G A
a po gubah na obrazu spoznal sem, da za njo že velja:

G D A h
ODP: Ohcet si že zamudila,
G D A D
za britof pa še nisi! (2X)

Sva začela se pogovarjat, najprej kar tako.
Nato pričel sem jo osvajat, pa ji všeč je blo.
Ko v Ljubljano sva prispela, sva na kavo šla.
Poln žganja in poln lepih besed sem znašel pri njej se doma:

ODP:

Ko v postelji sva ležala, mislil sem: no ja,
sedaj je starejša z mano spala, kmalu ne bo več tega.
Ves zrel in ostarel bom hodil sam po svetu okrog
in upal, da bo tud meni rekla kakšna mladih nog:

ODP: Ja, ohcet zdavnaj si zamudil,
za britof pa še nisi! (2X)

ONA, ONA

h fis A h h fis A h A
D
Kdo s poljubom te pozdravi,
kadarkoli v smeh te spravi,
h
kdo lahko molči, a vse pove?
D
Kdo smehlja se nagajivo,
razigrano in igrivo,
h
z mehko roko čez obraz ti gre?
A
Kdo lahko prežene strah
in mračne misli odžene vstran,
h
ko dan za dnem kaj lepega pove?
A
Kdo te boža in ljubkuje,
rad ima in se huduje,
h FIS
če do tebe grdi so ljudje?

h fis A h
ODP: Ona ona, ona ona, ona ona, ona to zna.
h fis A h
Ona ona, ona ona, ona ona, ona zna.

Kdo razume, potrpi,
če jezen si in govoriš stvari,
ki jih nikomur ne bi smel?
Kdo pozna te bolj kot sam,
poznaš se in te sploh ni sram
povedati, kaj najbolj bi želel?

Kdo pomaha ti v slovo,
boji se zate in prizna:
hudo mi je, hudo, ker greš na pot.
Si kaj pozabil? še doda,
nato pa čaka te doma
in moli zate: Pazi nanj, Gospod.

ODP:

Kdo smisel ti življenja da,
ker se z besedico midva
na ustnicah prebujaš in zaspiš?
Omami te z ljubeznijo
tako zelo, da vse lepo je,
in si srečen, srečen, ker živiš.

Kdo zada ti bolečino,
ko ti reče, da je mimo
vse, in te kar samega pusti?
A v spominih še ostane,
dolgo ti zadaja rane,
ti v obup življenje spremeni.
ODP:

PA-PA

C F C G d F G^7 C G C

C F
Ko žena kakšen dan po svoje gre drugam,
C F
kar paše mi, da zase časa mal imam,
C d G F
vendar priznam, da takrat prav nič ne samevam.

To ne pomeni, da pri meni je še kdo,
doma sem čisto sam (spodobi se, da je tako),
le s spomini obdan mal brkljam in preteklost pogrevam,

F G C
ko prebiram pisma, ki prejel sem jih nekoč.
F G C
Največ od mame, ki v skrbeh je zame, ker sem moral proč.
F G C
Pa od prjatlov, nekaj pisem od deklet,
F G
ki zdaj so dame srednjih let ...

C F
ODP: Mladost pozdravlja me s papa!,
C G
pa sploh ne vem, kdaj je odšla,
d F
je pač tako, ne moreš nič za to, da slejkoprej
G^7
odide.
C F
Tudi jaz ji vzklikam le papa!
C G
Lepo, da si z menoj bila,
d F G C G
po svoje pa lepo je tudi to, kar za tabo pride!

Ko žena kakšen dan po svoje nekam gre,
kar paše mi, tud ona to že dobro ve,
zato v šali reče: „Ti uživaj, dokler spet ne pridem!“
To ne pomeni, da ob njej mi ni lepo,
res, moram vam priznat, da se razumeva zelo,
vendar pa ve, da včasih rad v spomine odidem.
In gledam svoj obraz na slikah izpred let:
sem to res jaz, ta fant, ki kar preresno zre v svet!?
Na tej sem sam, na tej pa z družbo nekam grem ...
Gledam in znova se zavem:

ODP:

Pa ra, pa ra ...
je pač tako, ne moreš nič za to, da slejkoprej odide.
Pa ra, pa ra ...
po svoje pa lepo je tudi to, kar za tabo pride!

PASJI DNEVI

E A
Bila je temna noč, po cesti hodil sem sam,
H^7 E
no ja, priznam, čeprav me mal je sram, bil sem pijan,
A
za mano bil je res naporen dan,
H^7 E
saj bili smo ravno sredi pasjih dni.

Naenkrat sta pred mano se pojavila dva psa,
en velik buldog in pa čisto mejhna pudlica.
Dejali boste, kaj za vraga s kužki zdaj težim,
ljudje, ta buldog je zapel, pol pa še pudlica za njim,
takole:

E A
ODP: Bombombombombombombom in ona:
H^7 E
pababmbebabmbebabmbeba. (2X)

Sem se zgrozil, zazijal, sem reku zdej pa maš,
pamet šla je proč, o ti presneti glaž.
Pa sem si stokrat reku: Ne tok pit, slabo boš končal!
In sploh sem vedno bele miške jaz pričakoval.
Vendar mi panika je kot Slovencu vedno tuja bla,
sem hitro se pomiril in junaškega srca sem djal:
„Mrcine, ne bomo stal na cesti, gremo k men na žur!“
sem zabrenkal na kitaro, buldog prec ujel je dur, takole:

ODP:

Pri meni jedli smo špagete, zravn smo pili pir,
mene pa vse bolj prevzemal sladek je nemir,
sem mislu mati moja, to bo bomba, to bo prava stvar,
Adi in pojoča psa TO BO ŠLO V DNAR,
Evropa, evo mene, evo mene celi svet,
sem s temi mislimi zaspal, najbolj preklet.
Sta mi ušli mrcini, vrata je odprl tist pasji sin,
neumna kuzla pa, seveda, šla je kar za njim, takole:

ODP:

Zdaj lahko vidiš me povsod, kjer hodi kakšna pasja žval,
vendar noben še ni zapel, je kvečjemu le zarenčal.
Moja pevska kariera pač tako je šla po zlu, brez psov
še pes me ne povoha, ldje, jaz čisto sem na psu in pojem:

ODP:

PO SLUŽBI

C D G D e a D G C D

G
Po službi rad grem na pir, da imam vsaj malo mir
a
pred šefom in pred tabo, draga.
D D^7 D
Eni obsojajo me, drugi strinjajo se, a glavno je:
G D
to mi pomaga,
G
da zase časa mal mam, da eno uro sem sam
a
in da mi nihče ne teži,
D D^7
da naredim rezime, mislim, na kar se ne sme,
D G
in da vsaj malo se sprostim.

C D G D
ODP: Potem pa znova vrnem se na stara pota,
e a
brez žganja, piva al merlota,
D G
brez grešnih misli in želja.
C D G D
Potem pa znova sem Slovenc poštenga kova,
e a
ki živi le za družino
D G C D
in v službi vse od sebe da.

Po službi rad grem na pir, da imam vsaj malo mir
pred šefom in pred tabo, draga.
Eni obsojajo me, drugi strinjajo se, a glavno je:
to mi pomaga,
da sem lahko sam svoj, ne njen, njegov, ne tvoj,
da brez skrbi lahko molčim,
spomine stare budim, v mislih nov svet gradim
in ubežim vsakdanjosti.

ODP:

POET

G D
Po gostilnah je lazu, na ženske je plazu,
C G D
po blatu je gazu, a zdaj je umrl.
G D
Ničesar ni znal, nikol ni lagal,
C D G
je dostkrat kozlal, a zdaj je umrl.

G D C G D G D C D G
Laj, laj, laj ...

Bil je poet, preklinjal je svet,
je hotu živet, a zdaj je umrl.
So ga pokopali, so malo žalvali,
se na sedmini nažgali, ker je umrl.

Laj, laj, laj ...

Se vsak ga spominja, kadar preklinja,
saj res bil je svinja, ta, ki je umrl.
A čez kakšnih sto let bodo djali: „Bil je velik poet,
spremenu je svet, a žal moral umret!“

Laj, laj, laj ...

Slavimo ga vsi, saj ga več ni.
Človek po smrti priznanje dobi.
Poeti, zdaj veste, kako se uspe:
vsak naj čimprej umre in slaven bo že!
Al pa ne!

Laj, laj, laj ...

Adi Smolar

POLDE IN POLDETA

A E A
Je Polde navaden, bolj majhen možak,
D E
a toliko večji njegov je curak.
A A^7 D E
Če vidiš na nudl ga plaži, se ti zdi,
A E A
da pravzaprav Polde s curaka visi.
A^7 D E
Če vidiš na nudl ga plaži, se ti zdi,
A E A E
da pravzaprav Polde s curaka visi.

Je Poldeta prjazna, okrogla gospa,
kosmata do brade in z breznom brez dna.
Kdor vidi jo nago, prav vsak se zgrozi:
glej fuflo, k ma noge in modre oči.

Prevzelo Poldeto nekoč je gorje,
si brisala z dlačicami je solze.
Kar ugleda junaka, ki hodil je sam.
To bil naš je Polde s curakom na ram.

Potoži se ona, potoži se on.
Sta šla potolažit se k njemu na dom.
Je kmalu povedalo škripanje dil:
za prav vsako metlo najde se štil!

POLNA LUNCA

a C G a
Ko nad mestom se zmrači, jaz na sprehod se podam,
C G a
kar tako, mal med ljudi, ker doma preveč sem sam.
C G a
sprehajam se in zrem v nebo, kdaj polna lunca bo prišla.
C G a
Ko jo zagledam, mi je lepo: mi spet bo družbo delala!

E a F C
Gor na nebu sije polna lunca, sije, kar se da,
E a F E a
jaz pa tuhtam, kje je tista punca, ki mi je namenjena.
E a F C
Morda kot jaz se zdaj sprehaja, al v družbi se smeji,
E a F E a
morda sanjarjenju se predaja in mene si želi ...

Malo pivo naročim in iščem kakšen znan obraz.
Kot ponavadi nikogar ni, s katerim bi si krajšal čas.
Za parom se skrivaj ozrem in si mislim: srečna sta!
Pa si predstavljati začnem, da pri mizici sva dva ...

Gor na nebu sije polna lunca, sije, kar se da,
jaz pa tuhtam, kje je tista punca, ki mi je namenjena.
Morda tako kot jaz poseda, morda že mirno spi,
morda pa tudi ona lunco gleda in mene si želi ...

E
Aj, nekoč, ko bova se našla,
a
ji reku bom: le kje do zdaj si bla!?
E
Ti ne veš, kako sem te vesel,
a
kako zelo sem te želel!
d
In ona mi smeje dejala bo,
a
da je hrepenela prav tako kot jaz ...
E
Polna lunca pa še bolj svetlo
a
sijala bo z neba, le za naju dva ...

Polnoč je že skoraj proč, ko proti domu se podam.
Odganjam dvom, a noče proč: kaj pa, če bom vedno sam?!

POVPREČNOST

E A E
Nadpovprečno je žuriral, podpovprečno priden bil,
H7 A E
vso povprečnost je preziral in ga nadpovprečno pil.
A E
So dušila ga pravila, ki so plod povprečnosti,
H7 A E
ker se ni zmenil za ta merila, so se mu odrekli vsi.

ODP:

E A E
Odkar naš svet ima ljudi, se skrajnežem slabo godi,
A E
Večini moraš bit enak, če ne, osamljen si čudak.
H7 A
Če rad živel bi srečno, mirno med ljudmi,
E H7 E
bodi vsak dan predan in zvest povprečnosti.

Nadpovprečno je razmišljal, nadpovprečno čustvoval,
se podpovprečno okoriščal, nadpovprečno delal prav.
Poln idej, sanjav, drugačen hotel je spreminjat svet,
ker pa je svet ostajal mlačen, postal je zagrenjen poet.

ODP:

„Življenje tvoje bo težavno," mi oče davno je dejal,
„je le povprečje za ljudi naravno, ti odstopaš, to ni
prav. Nadpovprečnih se bojijo – ti si tak po pameti,
podpovprečnim se smejijo – tak pa ti za videt si."

ODP:

PREMAU

E A
Na svet prijokal sem prekmau, zato tehtal sem en mau premau,
H7 A E
pa tud še zdaj, kaj čem, priznam, še zdaj en mau premau tehtam.
E A
Mi ni hudo, da nimam kil, je huje to, da sem debil.
H7 A H7
To v šoli sem spoznal, ko mi učitelj je prvič djal:

E A
Premau si znal, premau, premau si znal, premau,
H7 A E
premau si znal, premau za dve, premau, premau, premau! (2X)

No, srednjo šolo sem nekak končal, na faks sem šel, da bi kej postal,
potikal sem se po Lublan in vrgu štiri leta stran.
Vseeno je kar luštno blo in tud na faksu bi mi šlo,
a so prfoksi skup držal, vsi po vrsti name so kričal:

Premau ste znal, premau, premau ste znal, premau,
premau ste znal, premau za šest, premau, premau,
premau! (2X)

Takrat sem podnajemnik bil in kar dostkrat se selil,
ker zlo rad delal sem kraval, pri meni smo res ga ornk sral.
Je vsak lastnik začel težit, verjetno, ker me bil je sit.
So ceno sprot si zmišljeval, vsak mesec prvega so djal:

Premau si dal premau, premau si dal premau,
premau si dal, premau sto mark, premau, premau, premau! (2X)

Pol tko al tko kar leto dni so v JLA mi pili kri,
prlezu ven sem komaj živ, še bolj neumen, kot sem bil.
Sem si službo poiskal, na en oglas sem se odzval.
Tam pridno delal sem za tri, v stečaj smo šli, pa sem frčal:

Premau si garal, premau, premau si garal, premau,
premau si garal, premau za nas, premau, premau, premau! (2X)

Zdaj medijsko sem znan gospod, sem čist slučajno padu not,
v šoubiznis, kot se temu prav. Do smrti pel bom in igral.
Na odru vse od sebe dam, priznajte, da res dost igram,
ko pa z nastopom bi rad končal, nikol, nikol ljudem ni prav:

Premau si igral, premau, premau si igral, premau,
premau si igral, premau, da veš, premau, premau, premau! (3X)

Premau si igral, premau, premau si igral, premau,
premau si igral, premau Smolar, premau! (1X)

PROSTITUTKA

e C G GeG
Spoznal sem jo pod cestno lučjo
D C G GeG
in videl sem, da je mlada,
D C GeG
ko rekla je, da ljubila bi se
D C G GeG
še to noč z mano rada.

Peljala me je v sobico,
v njej medlo luč je gorela,
in ne da rekla karkoli bi,
me močno je objela.

Prinesla je kozarca dva
in skupaj vino sva pila,
nato pa sva se ob glasbi plošč
vso noč strastno ljubila.

Sem zjutraj se prebudil sam
in nje nikjer ni več bilo.
Pogledal sem, če še denarnico imam,
tud denarnice ni blo.

Mi vzela je srce in denar
in to me muči, me grize,
ker ta denar ni bil navaden denar,
saj to bile so devize. (2X)

PUNČKE MAMINE

G D e G G D e
e
Bila je pridna, na pol frigidna,
G
vedno v šoli ali pa doma,
e
bili ponosni na njo so straši,
G D
nobena je soseda ni opravljala.
e
Vzvišena nad sovrstniki,
G D
ki po šoli kdaj pa kdaj so šli na pir.
e
Nikol ni hotla bit v njihovi družbi,
D
je vedno pravla: „Puste me pr mir!“

G D e C
ODP: Punčke mamine, uau, punčke mamine, šubidu,
G
pojma nimate, kaj življenje je,
D
zato le pazite se. (2X)

Je mislila, da ve, kaj prav je in kaj ni,
je mislila, da ve, kako naj se živi,
verjela, da vse zna, odlična skoz je bla,
sta starša ji govorla: „Punčka pametna,“
ni vedla, kaj je pomanjkanje,
ni vedla, kaj je upanje,
ni vedla, kaj so razočaranja
in da usoda se s človekom poigra.

ODP:

Za njo vsak dan bil je lep,
sta starša čuvala jo kakor cvet,
živela je v raju, ki ga ni,
in verjela, da bo vedno brez skrbi,
je vedla le, kar ji je rekla mama,
nikoli ni razmišljala sama,
ne vem, kaj čez nekaj let bo z njo,
lahko pa rečem, da bo še hudo.

ODP:

RADI SE IMEJTE

G D
Se je začelo s podarim dobim,
G
je vsa družina ponorela.
D
Se še danes kar naježim,
G
saj smo zapravljali kot strela.

Smo bli sigurni, nagrada bo:
jih tolk je, da vsaj nekaj vsi dobijo!
Pa čist nikol, nikol čist nič ni blo
in smo začeli z litanijo:
G
ODP: Nič nismo dobl, kaj pa zdaj,
D
mama pravi: Bohpomaj,

oče vpije: švajneraj,
G
no, pa smo spet opleli!

Žena stoka, stokam jaz,
mladina joka na ves glas,
če kdo bi vidu nas, bi mislu,
da smo vsi znoreli. (3X)

„Kdor podari, nič ne dobi,“
smo jezni bli na svojo zmoto,
„se takšnih igric nič več ne bomo več šli,“
in smo vrgli se na loto.
Tam, kjer je cifra, nardiš en križ,
pa križali smo vse po spisku.
Je blo sedmic, koker želiš,
ampak nikol na istem listku. **ODP:**

Ekspresne srečke smo kupoval,
na mesec kar za dobro kilo,
smo brez dobitka jih kar stran metal,
zato nas kmalu je minilo.
Za športne stave smo se ogreli,
smo tuhtali, kdo bo koga premagu.
Fuzbalerjem ne bomo več verjeli!
Je vedno kak autsajder zmagu! **ODP:**

Zdaj igramo 3x3
in srečk imamo koker toče,
se okol vrstic naš svet vrti,
med žrebanjem pri nas je vroče!
Noben ne cvili, noben ne klone,
ko drugi polnijo garaže,
ha, mi dobili bomo miljone,
a sreča vedno figo nam pokaže! **ODP:**

ODP: Pri nas, seveda, ni tako,
sem zmislu vse si, dab lahko
na koncu vam povedal to,
vi pa naprej povejte:
Če niste dobli nič nikdar,
poslušte, kaj vam prav Smolar,
SREČE NE PRINESE DENAR,
LE RADI SE IMEJTE!

ROKENROL V D DURU

D
V ritmu rokenrola mi srce nabija,
ob ritmu rokenrola ne morem bit pr mir,
v ritmu rokenrola se življenje mi odvija,
zato pa dajmo rokenrolat: en dva tri štir ...

Na zlatih petelinih me rinejo v etno,
jaz pa že počasi tega mam dovolj,
saj se že od nekdaj počutim najbolj fletno,
ko s prijatli špilam, špilam rokenrol!

Moja lepa žena strašno rada pleše,
jaz pa ponavadi raje le sedim,
me dolgo že pozna, a kaže, da ne ve še,
da le na rokenrol jaz se zavrtim!

Ene dvigne droga, rum in coca-cola,
da na tehno, rave in podobno migajo,
nam pa zadostuje ritem rokenrola,
norimo tudi trezni, ko kitare šibajo!

Za moje pesmi so značilna besedila,
dolga in življenjska, primerna tud za žur,
verjetno pa do zdaj je že večina opazila,
da teksta je bolj mau, držim pa le D-dur!

Ogrin igra na bobne, tolče in udarja,
na bas kitaro Sečnik, na solo Zmazek Žan,
ritem: Dejan Došlo in prsti od Smolarja,
kmalu pa, pozor, orkester bo dodan!

Meni res je žal, a pesem se končuje,
trenutek je ta prav, že kažejo mi vsi.
Da je mal prekratka, morda se kdo huduje ...!?
Pa naj si od začetka jo še enkrat zavrti!!!

SAJ SE NIKAMOR NE MUDI

G C G
Že kot otrok je zaden bil,
G D
vendar mu vseeno je blo,
G C G
nikdar reševal problemov ni,
G D G
skrbel je, da mu blo je lepo,
D
in pel:

G C G
ODP: Saj se nikamor ne mudi,
G D
časa je še dovolj.
G C G
Zakaj bi s tem delal si skrbi,
G D G
le enkrat se živi.

Počasi prlezu je na faks, za žurke ta glavn je bil.
Končali so faks sošolci vsi, a on se je zapil
in pel:

ODP:

Drugi ustvarli družine so, a on je ni imel,
imel je le eno ljubico, litrsko slivovko
in pel:

ODP:

Druge so trle mnoge skrbi: avto, stanovanje, denar,
a on živel je iz dneva v dan, le za ljubico blo mu je mar
in pel:

ODP:

Razpadla so jetra, srce je slabo, zdravnik mu je dejal,
takoj na zdravljenje treba bo, a on se je le nasmejal
in pel:

ODP:

Končal je življenje kdove kje, vendar vem, da pel je tako,
ko še zadnjič objel je ljubico, litrsko slivovko.
Pa je zahropel:

ODP:

D
Pa ni prec umrl, pa je še enkrat zapel:

ODP:

SAJ TE PRIME – PA TE MINE

d A^7 d d A^7 d
d
Sem bil na enmu žuru, res fajn je blo,
g d
zabaval smo se sto na uro, dobr nam je šlo,
nobenga ni blo, ki ne bi pel in se smejal,
g d
mogoče tud zato, ker jaz kitaro sem igral.

Pa na zabavo je pršu še en tip,
ponuju nam je travo, ponuju nam je trip,
ves čas mi je govoru: se lepše se boš mel,
me skoraj nagovoru, da bi kaj vzel.
A
A pamet mi je rekla: merki se!
g F
Zato sem reku: e, e!
d
ODP: Saj te prime – pa te mine, fantje ne ga srat,
A^7 d
še vedno je najbolje pri piru ostat!
d
Saj te prime – pa te mine, punce ne ga srat,
A^7 d
še vedno je najbolje pri piru ostat! (2X) Ahaha!

Na zabavi sem se znajdu, je ohcet bla,
se je oženu en prijatu, že dolgo je tega.
Sedu sem pri mizi, nobenga poznal,
ob eni Mona-Lizi, pa sem z njo kramljal.
Med plesom mi je rekla: a greš na zrak?
Pa šel sem za njo, da neb izpadu bedak.
Čeprav pri seb kondomov nisem imel,
je bla za to, da z njo vseeno vse bi počel.
Pa mi ta prava glava djala je, nkol se ne ve!
Zato sem reku: hvala, ne!

ODP: Saj te prime – pa te mine, fantje ne ga srat,
še vedno je najbolje zdrav ostat!
Saj te prime – pa te mine, punce ne ga srat,
še vedno je najbolje zdrav ostat! (2X) Ahaha!

Mi je crknu televizor, popravljat sem ga dal,
zato sem se do centra z avtom pripeljal,
vročina je bla, pa v en bife sem zavil,
ko je vprašala kelnarca: kuga, sem špricer naročil.
Je vletu en prijatu, za njim pa še dva,
trepljali so me: hej, že dolgo nismo pili ga!
Sem primaju se do avta, komaj sem stal,
sem sedu za volan, a ga nisem vžgal,
ker pamet mi je rekla: hej, kaj pa se greš!
Domov sem šel raje peš!

ODP: Saj te prime – pa te mine, fantje ne ga srat,
še vedno je najbolje živ ostat!
Saj te prime – pa te mine, punce ne ga srat,
še vedno je najbolje živ ostat! (2X) Ahaha!

SAMO NA EN NAČIN

B
Ko vidim bombe, ki padajo z neba,
in pa rakete, ki letijo sem in tja,
in slišim šmajserje, ki žgejo: ratatata...,
priznam, zgrabita me gnus in panika,
ES
ker vem, da spet nekje ubijajo se ljudje,
od pamtiveka že to nam od rok dobro gre,
B
pri tem izdatno nam pomaga tehnika,
na vse načine se ljudi uničit da!

ES B
ODP: Samo na en, samo na en,
F B
samo na en način se človk nardi,
ES B
samo na en način se človk nardi,
F B
na sto načinov pa se ga ugonobi!

Za mnoge vojna je le atrakcija,
na televiziji pač dobra akcija,
pa kaj zato, če se ubijajo zares,
najbolj nas moti le, da so reklame vmes,
iz dneva v dan človeška se preliva kri,
večini pa se to povsem naravno zdi,
tako naravno kot, na primer, lakota,
zarad katere nam umira pol sveta!
ODP:

Živimo v dobi, ko imamo internet,
doma v sobi ti na dlani ves je svet,
prek satelitov se med sabo gledamo,
vse to zelo spominja na fantastiko,
obenem pa duhovno smo povsem na dnu,
vse delamo tako, da svet bo šel po zlu,
to nam prinesla je civilizacija,
da smo enkratni izumitelji uničenja!
ODP:

Ko vidim bombe, ki padajo z neba,
in pa rakete, ki letijo sem in tja,
in vidim trupla starcev in žena in otrok,
in slišim krike, stokanje in prošnje in jok,
se v sveti jezi obrnem na Boga,
naj kaj nardi, naj nam pomaga, naj nasvet mi da ...
Mi reče: človek, v dušo si poglej,
vse, kar je živo, spoštuj in rad imej.
Mi reče: človek, v dušo si poglej,
vse, kar je živo, spoštuj in rad imej,
spoštuj in rad imej, rad imej, rad imej!

ODP: Samo na en, samo na en,
samo na en način se človk nardi,
samo na en način se človk nardi,
brez ljubezni za nas rešitve ni! (2X)

SE TREBA BO OŽENIT

C
Soba je, kot vedno, razmetana,

sploh ne vem, kam kakšno stvar sem dal.
F
Iz piskrov že zaudarja stara hrana,
C
dolgo že posode nisem pral.
G G FIS
Srajce, hlače, vse je pomečkano,
F
iz omare veje čuden duh,
C G
karkoli primem, vse je neoprano,
F C
majce, štumfi, gate, kupi rjuh ...

C
ODP: Se treba bo oženit, tako naprej ne gre!
F C
Je treba nekaj ukrenit, odlašat se ne sme.
d F
Adijo samski dnevi, za vami mi bo žal,
C G C G
se treba bo oženit, tako bo najbolj prav!

Spim in prehranjujem se neredno,
sploh ni čudno, da se ne zredim,
na zabavah se počutim bedno:
so vsi po parih, jaz pa sam sedim.
Prijatli poročeni govorijo:
„Kaj še čakaš, zdaj je skrajni čas!“
Starši pa, ki vnukov si želijo,
me gnjavijo potihem in naglas!

ODP:

V plešo se spreminja mi frizura,
gube plazijo se na obraz.
Mladosti moji bije zadnja ura,
z vseh strani me dohiteva čas.
So vse bolj povešena ramena,
hrbet pa postaja kriv in trd,
škripajo komolci in kolena ...
Kmalu za poroko bom pregrd!

ODP:

C ⇒ D
ODP:

SPAČKARJI

A D A
Zamenju sem bolcne, gume, frgazer,
E
čeprav veste vsi, da drgač sem zlo len.
A D A
Sem ga spoliru, mašino sfriziru,
E A
zdaj boljšega ni, kot je moj Citroën!

D A D A
ODP: Gremo naprej, koker do zdej,
D A E A
vedno naprej, ker mi smo SPAČKARJI!

Olja mam dost in dost mam goriva,
v torbi pa tud nekaj mal za požret,
dal v prtljažnik gajbo sem piva,
vse je nared, da odpravim se v svet!

ODP:

Vedno naprej pelemo se v koloni,
od spred so prjatli, tud na sred in od uzad.
Prav vsi po vrsti smo čudni patroni,
vseeno se z nami vsak hoče pelat!

ODP:

Če se zgodi, da na cesti en obstane,
cela kolona z njim obstoji.
Noben v težavah sam ne ostane.
Taki smo, da vsak z vsakim drži!

ODP:

Ko pade mrak in se ognji prižgejo,
spački stojijo čisto pri mir,
šoferji pa vneto tekmo začnejo,
kdo prej uniču bo viski al pir!

ODP:

Ob ognju zapojemo vse evergreene,
saj zlo bogat naš je repertoar,
vendar pa najboljše so (po mnenju večine)
tiste, ki poje jih Adi Smolar!

ODP:

Ko z mercedesom se bo smrt pripeljala
in mi dejala: „Pridi, no, k men!“
Jaz ji odkimu bom, reku: „Ne, hvala!
S tabo bom šu, ko mela boš Citroën!“

ODP:

SPOMIN NA MAJ

G C D
Prišel je čas toplejših dni,
C G
vedno raje sem zunaj, mesto lepše se zdi.
C DC
Sonce greje, zbuja se narava mlada.
G C D C G
Ceste polne so ljudi, tisti v plaščih so odšli,
C D C
barve se prelivajo, svetloba vlada.
G C D C
Kot da zaljubljeni so vsi: tam objem, poljub,
G
tam roka roko drži.
C D C
Veter nosi mi v uho: imam te rad ... imam te rada.

a e a e D
A nato se odpro zaprašene strani:
G C G C D
In tiho vame vrne se, nežno objame in potre:
a e D G
spomin na Majo, na Majo in maj ... Najin maj!

Srečen se sam sebi zdim, ko ležem v travo.
Le s priprtimi očmi zrem v daljavo.
Čutim veter v laseh, nežno me boža.
In med prsti znajde se majhna roža.

A nato se odpro zaprašene strani:

In tiho vame vrne se, nežno objame in potre:
spomin na Majo, na Majo in maj ... Najin maj!

SVINJA PIJANA

E7 A7 D7 G
Delal sem izpit, padu in se šou napit,
E7 A7 D7 G
vse gostilne sem obredel, a v eni obsedel.
E7 A7 D7 G
Ostal sem sam s sabo in z alkoholom v glavi,
E7 A7 D7 G
ko iz sebe zaslišim glas, ki mi tiho pravi:

A E D A
ODP: Svinja pijana, že spet si nažgan,
A E D A
tok si popil, da boš kmal pokozlan!
A E D A
Prasec umazan, že spet si pijan,
A E D E
se boš spet valal, boš ves usran!

Ležal sem pod mizo, preživljal sem krizo,
hotel sem vstat in it drugam, a sem bil preveč pijan.
V lastnem kozlanju, med svinjarijo in čiki,
so iz otopelosti zbudili me kriki:

ODP: Svinja pijana, že spet si nažgan,
le kok si spil, da si ves pokozlan!
Prasec umazan, že spet si pijan,
glej, kje se valaš, sejs ves usran!

Počasi sem vstajal, ves svet se je majal,
prazno zrl sem v ljudi, vsi so dvojčki bili.
Prišel sem domov, kjer me je punca čakala,
ko me je zagledala, je z gnusom dejala:

ODP: Svinja pijana, že spet si nažgan,
le kok si spil, da si ves pokozlan!
Prasec umazan, že spet si pijan,
kje si se valu, das ves usran!

Pospremu sem jo do vrat, a pol sem moral spet kozlat,
v stranišču sem zaspal, se školjke držal.
Me zjutraj je našla gospa gazdarica
in zarjula vame, zaripla v lica:

ODP: Svinja pijana, ste spet bil nažgan,
le kok ste spil, da ste ves pokozlan!
Prasec umazan, ste spet bil pijan,
s prvim iz hiše, pa čim dalje stran!

Ostal sem brez izpita, brez punce, stanovanja,
spet se grem napit, ker sit sem tega sranja.
Ko pijan bom v gostilni ležal,
se našel bo nekdo, ki bo dejal:

ODP: Svina pijana, že spet si nažgan,
le kok si spil, da si ves pokozlan!
Prasec umazan, že spet si pijan,
glej, kje se valaš, sejs ves usran!

ŠTIPENDIJA

A
Sem gimnazijo končal,
D
študij sem nadaljeval,
E fis
a denarja doma je malo blo,
A
pošiljal prošnje sem okrog,
D
saj naše družbe sem otrok
E A E
in nazadnje so dali kadrovsko.

A E A
Dali so, dali so štipendijo,
D E A
dali so, dali so štipendijo,
D E A fis
dali so, dali so, dali so štipendijo,
A E A
dali so, dali so štipendijo.

Čeprav bolj majhna je bila,
takorekoč simbolična,
sem z njo lahko dobro živel,
lahko sem jedu, kar sem hotu,
pasulj, joto al rižoto,
res sem srečen bil, ker sem jo imel.

Imel sem jo, imel sem jo, štipendijo ...

S financami sem srečo mel,
a ko z izpiti sem začel,
sem spoznal, da bo to bolj težko,
pogojev vseh nisem nardil,
ker sem premalo se učil,
in za kazen takoj so vzeli jo.

Vzeli so, vzeli so štipendijo ...

In tako sem pač pavziral,
od pomanjkanja sem hiral,
vsak dan krompir sem jedu, jajca cvrl,
so terjatev mi poslali,
me na sodišče bodo dali,
ker svojo dobro skupnost sem odrl.

Vrni jo, vrni jo, štipendijo ...

Dali so, dali so štipendijo,
imel sem jo, imel sem jo, štipendijo,
vzeli so, vzeli so štipendijo,
vračam jo, vračam jo, štipendijo.

Adi Smolar

TAGADA

G C F G
Nisem farizej ne fantast ne fanatik,
d F C
odkrito bom priznal: jaz sem le flegmatik.
G C F G
Slovo sem dal telesnim in duševnim bojem,
d F C
naj se zgodi karkol, jaz mirno si zapojem:

G C F G
ODP: Tagadagadagada tagadagada
d F C
tagadagadagada tagadagada ... (2X)

Ena mi je ženska srce ranila,
sem ljubil jo zelo, a me je zapustila,
vendar jaz nisem človek, ki zato bi stokal,
jaz pojem TAGADA, namesto da bi jokal.

ODP:

Večkrat bil sem lačen, ko sem še študiral,
s štipendijo sem svojo lahko le hiral,
a jaz nisem človek, ki zaradi lakote tuli,
jaz pojem TAGADA, ko mi v želodcu kruli.

ODP:

Gledam poročila – same svinjarije,
ko prebiram časopise, zona me oblije,
a jaz nisem človek, ki se živcira,
jaz pojem TAGADA, ko se svet podira.

ODP:

Nas tarejo problemi, res ni jih malo,
pride dan, ko misliš, da te bo kar pobralo.
Stokaš in vzdihuješ: „Nikdar ne bo bolje ...“
Zapoj si TAGADA, pa boš boljše volje!

ODP:

TO BO HIT

G C D C G G C D C G
G
Eno melodijo bom ukradu in iz nje svoj hit naredu,
folk se tega je navadu, mi noben ne bo pod prste gledu,
C
mnogi že blestijo, ko kitijo se s tujim perjem,
G
radi govorijo: „Na avtorske pravice se poserjem!“
D
Da pa mi kdo ne bo težil, jo malo bom predelal, malo spremenil ...

G C D C G
ODP: To bo hit, to bo hit, to bo hit, to bo hit, to bo hit!

Treba bo napisat besedilo, nekaj kar v uho ti zleze,
napisal nekaj bom na silo, kaj zato, če bo brez veze,
kdo pa sploh posluša, glavno, da lepo se rima,
tistemu, ki razumet poskuša, pa bom reku:
„Ne zastopiš, to je umetnina!“
Jaz bi rad letel s teboj, ves tvoj, takoj, nocoj, ojoj ...

ODP:

Če ti dober stavek rata, ponavljaj ga kot stara plata,
če ti dober stavek rata, ponavljaj ga kot stara plata,
če ti dober stavek rata, ponavljaj ga kot stara plata,
če ti dober stavek rata, ponavljaj ga kot stara plata!
Da pa ne bo vse čisto glih, mau zastokam, dodam še vzdih ...

ODP:

Bom s hitom na kaseti okol novinarjev se plazu,
skoz bom na tapeti, kjer se bo dalo, se bom jaz prikazu,
dajal intervjuje: „Jaz mam en hit!“ naokol razglašal,
„dost še načrtujem“, bom djal, če me bo kdo to vprašal.
„Naredu bom še tri remikse, za otroke pa še verzije za karaoke ...“

ODP:

To je procedura, kako brez truda dalč se pride,
kratka učna ura za pozerje in bleferje in podobne gnide,
gredo se prvo ligo, o, revčki, naj se bog jih usmili,
je vse za eno figo, karkoli so do zdaj nardili.
Če pa hočte še bolj znani bit, za naslovnice pokažte svojo rit!

ODP:

V SLOGI VRTIJO...

```
      G         C          D          G
Čist v redu je, če tak je film, da se streljajo,
     G         C          D       G
in šprica kri in čreva gor po zraku letajo,
      C                      G         G D
čist v redu je, če kdo iz groba roko pomoli,
  G               C          D           G
in en brez glave drugega, ki je brez nog lovi.
```

Čist v redu je, če kakšnega na kol nataknejo,
mal posolijo, skuhajo, potem pomalcajo,
čist v redu je, če kdo ponoči drugim pije kri,
otroci, pejte gledat filme, glavn, da seksa ni!

```
          G              C
ODP:V Slogi pa vrtijo pornografijo
          G                      D
      in starši ne morejo več spat.
        G              C
      Glave skup tiščijo in govorijo
          D                      G
      mladino moramo obvarovat!
```

Čist v redu je, če gre družina k babici na vas.
„Koline bojo," veselijo se „to bo klobas!"
Najprej žival ogledajo si in jo božajo,
nato: „Otroci, prid'te gledat, kak jo koljemo!"

ODP:

Čist v redu je, če gledaš dnevnik ob večerjici.
Nesreče, vojne, lakota, res paša za oči.
In vidiš, k vragu gre ves svet, kmal konec bo trpljenja:
„Otroci, glejte dnevnik, veselite se življenja!"

ODP:

VASOVALEC

```
   D     A      G   A     D
Velike, majhne, suhe in debele,
 D      A    G     A   D
so do zdaj že rade me imele.
   D     A    G    A     D
Mlade, stare, revne in bogate
     D   A     G    A    D
so mi dejale: vse bi dale zate!

            A                D
A jaz ne vem, katero bi izbral,
             A                D
ne vem, kateri bi zlat prstan dal! (2X)
```

Temne, svetle, dolgo-, kratkolase,
vse sem že do zdaj navezal nase.
Glasne, tihe, žalostne, vesele
so do zdaj že rade me imele.

A jaz ne vem, katero bi izbral,
ne vem, kateri bi zlat prstan dal!

Vsaka ženska lepa je – po svoje!
Kar ima, lahko (morda) bo tudi moje.
Prevelika res je ta izbira,
saj vem, ena prava je ... Ampak katera!?

In zdaj ne vem, katero bi izbral,
ne vem, kateri bi zlat prstan dal. (2X)

Ja, res ne vem, katero bi izbral,
ne vem, kateri bi zlat prstan dal!

Prav res ne vem, katero bi izbral,
ne vem, če sploh kateri bom zlat prstan dal!

VROČE – HLADNO

a d a d
Bil vroč je dan, ko sem prišel,
a d a G
bil je vroč večer, ko sem te objel.
a d a d
Bila je vroča noč, ko bila si moja,
a d a d a
a še bolj vroča so bila stegna tvoja!

E a G C
Če bil bi gora iz najbolj hladnega ledu,
d a G a
kakor mora zjutraj bi izginil brez sledu! (2X)

Bil je hladen dan, ko sem prišel,
bil hladen je večer, objet te nisem smel.
Bila je hladna noč: nič več nisi moja,
so govorila hladna, hladna usta tvoja!

Bila si gora iz najbolj hladnega ledu
in kakor mora zjutraj sem izginil brez sledu!

Adi Smolar

VSE ZA DOBER BIZNIS

A G A G A G A G
A
Spustite me, spustite do korita, deležen hočem bit profita,
D A
odslej se držal bom napotka: brez predsodka do dohodka,
G A
se barabam bom pridružu, na vse načine dnar bom služu,
G A
dobro vem, saj nisem teslo, danes velja le eno geslo:

D A D
ODP: Vse za dober biznis, vse za velik dnar! (4X)

Ljudi bom goljufal, odiral, izsiljeval, teptal, kasiral,
za tolarje in dojče marke pretepal bom šolarje in brcal starke!
Mi dala moč bo gotovina, postal pomembna bom mrcina.
Bom dubu dnar magar s pištolo, za biznis tolku bom z macolo!

ODP:

Naivna raja rada se naslaja, zato vse kupi, vse prodaja,
a najboljše so kupčije sred masovne histerije,
ko se zamenjajo vladarji, ko vojska se poveže s farji,
ko fanatizem po ljudeh udari ... V ozadju zmer so težki dnarji!

ODP:

A
Dnar od nekdaj svet vrti, svet vrti, svet vrti,
E A
že od nekdaj svet vrti, svet vrti! (2X)

G A
Nič ni tabu, nič ni izvzeto, človeški rasi nič ni sveto,
G A
obnašamo se kot živina, cel svet postal je flajš mašina!

ODP:

WHEN I WAS A LITTLE BOY

D
When I was a little boy, little boy, little boy, boy, little, little boy, little boy, o yeah, everybody now, o yeah.
D
When I was a little boy, little boy, little boy, boy, little, little boy, little boy, o yeah, everybody now, o yeah.
G
When I was a little boy, little boy, little boy, boy, little, little boy, little boy, o yeah, everybody now, o yeah.
D
When I was a little boy, little boy, little boy, boy, little, little boy, little boy, o yeah, everybody now, o yeah.
A **G**
When I was a little boy, little boy, when I was a little boy, little boy,
D A
then she was a little girl.

And when she was a little girl, little girl, little girl, girl, little, little girl, little girl, o yeah, everybody now, o yeah.

When she was a little girl, little girl, little girl, girl, little, little girl, little girl, o yeah, everybody now, o yeah.

When she was a little girl, little girl, little girl, girl, little, little girl, little girl, o yeah, everybody now, o yeah.

When she was a little girl, little girl, little girl, girl, little, little girl, little girl, o yeah, everybody now, o yeah.

When she was a little girl, little girl, when she was a little girl, little girl,
Then I was a little boy.

Za vse tiste, ki ne znate angleško, pa še slovensko. Gre pa takole:

Ko sem bil še majhen fant, majhen fant, majhen fant, fant, majhen, majhen fant, majhen fant, o ja, vsi skupaj zdaj, o ja.

Ko sem bil še majhen fant, majhen fant, majhen fant, fant, majhen, majhen fant, majhen fant, o ja, vsi skupaj zdaj, o ja.

Ko sem bil še majhen fant, majhen fant, majhen fant, fant, majhen, majhen fant, majhen fant, o ja, vsi skupaj zdaj, o ja.

Ko sem bil še majhen fant, majhen fant, majhen fant, fant, majhen, majhen fant, majhen fant, o ja, vsi skupaj zdaj, o ja.

Ko sem bil še majhen fant, majhen fant,
ko sem bil še majhen fant, majhen fant,
bla je ona majhna deklca.

ZA SREČO SE POBRIGAJ SAM

a **d** **E^7** **a**
Človek slejkoprej spozna, da življenje se konča,
d **E^7** **a**
vseeno pa živi tako, kot da končalo se ne bo!
d **E^7** **a**
In zato premnoge dni preživi v žalosti,
d **E^7** **a**
namesto da vesel bi bil, dokler je zdrav, dokler je živ!

G **C** **a**
Vse je, vse je relativno! Vedno razmišljaj pozitivno!
d **a**
Sreča je odvisna od želja!
G **C** **a**
Ni je, ni, če si lakomen, a hitro pride, če si skromen!
d **E**
Vsak trenutek v sebi srečo ima!
a
Poišči, najdi jo, dokler se da!

Večno se ne da živet, slejkoprej bo treba umret,
a vseeno marsikdo živi, kot da ne ve za to!
In tako premnoge dni kar brez volje preživi,
namesto da zagnan bi bil, dokler je zdrav, dokler je živ!

Vse je, vse je relativno! Vedno razmišljaj pozitivno!
Smisel je odvisen od želja!
Ni ga, ni, če si lakomen, a se pojavi, če si skromen!
Čisto vsak trenutek smisel ima!
Poišči, najdi ga, dokler se da!

G **C** **a**
Vseeno je, al sonce sije al pa prav nemarno lije,
d **a**
če si srečen, je prekrasen dan!
G **C** **a**
Ko je v tebi močna volja, si močnejši od okolja!
d **E**
Za svojo srečo se pobrigaj sam, sam, sproti vsak dan!

a d E ...

ZASPAN U LUBLAN

E
Pred oštarijo, za picerijo in ob Ljubljanci ...
Vsepovsod do zdaj sem jaz že spal.
Na parkirišču, pri gledališču, na javnem skretu ...
H7
Prav povsod na tla sem glavco djal,
A H7
ker sem bil zaspan, in kar tam
A
hotu sem pričakat dan ...

Na štacjonu, pri štadionu, na Tromostovju ...
Vsepovsod do zdaj sem jaz že spal.
V študentu, pri parlamentu, pa gor na gradu ...
Prav povsod na tla sem glavco djal,
ker sem bil zaspan, in kar tam
hotu sem pričakat dan ...

C
ODP: A so vedno me zbudili trezni in me stran podili jezni:
E
marš, izgini, marš, izgini, marš izgin domu!
C
Sem se branu, joku, stoku, spraševal v totalnem šoku:
E
kva bi radi, kva bi radi, kva sem vam nardu?
C
So me brcali, dvigvali, policijo so klicali ...
E **H7**
Kaj sem hotu, kaj sem hotu, spoku sem pa šu drugam,
A H7 **A**
se pred njimi skril in kar tam se v klopčič zvil,
E gis A H
pol pa spal, spal, spal, spal ...

Na dvorišču, na stopnišču, al pa v veži ...
Vsepovsod do zdaj sem jaz že spal.
Na betonu, na kartonu, na mehki travci ...
Prav na vse do zdaj sem glavco djal,
ker sem bil zaspan, in kar tam
hotu sem pričakat dan.

ODP:

ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE

G
Bedna služba, majhna plača, vsak račun pa kot gorjača
C **G**
– kolkokrat sem to preklel.
C **G**
A življenje vse obrača, šla je služba, z njo pa plača –
D **e (2. D)**
vse bi dal, dab zdaj jo imel. (2X)

Dnar za malco, dnar za vožnjo, pa regresi, poračuni – vse to včasih sem dobil.
Še zdaj se mi cedijo sline, ko se spomnim, a vse mine – Bog, le kaj sem zagrešil? (2X)

Zdaj pojem:

G D G
ODP: Zavod za zaposlovanje,
C **G**
to je kraj, kjer se končajo sanje,
C G C
da delal bom, mirno živel, da bom denarja nekaj
G **D**
imel, da kupu bom star avto in pa stroj za pranje.

Zavod za zaposlovanje,
to je kraj, kjer se končajo sanje,
da bom še kdaj šel na dopust, nikol več trgal si od
ust, da bom otroke delal in tud skrbu zanje!

Šef me dostkrat je živciral in brez veze me nadiral – kolkokrat sem potrpel!
Mi zdaj lahko karkol bi reku, me tud za ušesa vleku – le, da službo spet bi imel!

Garanje blo je moje delo, dostkrat me je kar prijelo, da vse k vragu bi poslal!
A zdaj, ko le doma posedam in zaman oglase gledam, za svoj šiht jaz vse bi dal!

ODP:

G⇒A
ODP:

ZIMSKA

a d G C e a d E a E (2X)
a d E a
Kadar pada sneg na ulice,
a d E a
objamejo me misli žalostne,
d E a G F
ker ob moji tvoje ni sledi,
E a
Anuška!

Večkrat sem na Tromostovju stal,
čakal sem te in se tiho bal,
da nekoč ne boš, ne boš prišla k meni,
Anuška!

a d G C e a d E a E *(2X)*

Se nekaj mi snežink na dlan spusti,
vsaka zadrhti, ko se stopi ...
in s sabo nosim polno pest solza zate,
Anuška!

ZLO POČAS

E
Pivo sem naroču v oštariji si ob treh.

Dans se bom napil, sem sklenu, bil sem čist na tleh.
A E
Bla je ura pol deset ponoč, ko sem ga spil,
H E
ker jaz pijem zlo počas! (2X)

Me zmerjal je en huligan, takoj sem šel v napad!
Z levo sem zamahnu, z desno ga prijel za vrat.
Celo uro sem ga držu, a le enkrat vžgal,
ker jaz tepem zlo počas!

Ženske nimam, kterokol dobim, me kmal pusti.
Več kot teden dni pr men nobena ne vzdrži.
Z mano zadovoljne so podnev, ponoč pa ne,
ker jaz božam zlo počas!

Dab zaslužu dnar, harmonko sem igrat začel.
Kmalu me za veselico eden je najel.
Blo je dost ljudi, a čist nobeden plesal ni,
ker jaz špilam zlo počas!

Kadarkol pogreb zagledam, me srce boli.
Krsta, venci, sprevod, godba ... Vse to zlo hiti!
Si ne morem kaj, da neb zadrl se, kakor zdaj
naglas: PEJTE BOL POČAS!

Adi Smolar

ŽEJNI FRANC

H^7 E **H^7**
Smo ga klicali Žejni Franc, saj zlo rad je pil.
A E
Bil je tak ... Pač en pijanc ... Nikol ni trezen bil.
A
Če si ga vprašal, kak je blo, takrat, ko bil je mlad,
E A H^7
je reku: bla je revšna taka, taka za posrat,
E H^7 A H^7 E (2X)
zato smo lumpali, lumpali, lumpali ...

Smo ga klicali Žejni Franc, saj zlo rad je pil.
Bil je tak ... Pač en pijanc ... Nikol ni trezen bil.
Če si ga vprašal, kak je blo, ko bil je mlad soldat,
je reku: strelali smo se pa klali za skozlat,

pol smo pa lumpali, lumpali, lumpali ...

Smo ga klicali Žejni Franc, saj zlo rad je pil.
Bil je tak ... Pač en pijanc ... Nikol ni trezen bil.
Če si ga vprašal, kak je kdaj kaj hodu vasovat,
je reku: eh, ni cajta blo se z babami pečat,

smo raje lumpali, lumpali, lumpali ...

Smo ga klicali Žejni Franc, saj zlo rad je pil.

Bil je tak ... Pač en pijanc ... Nikol ni trezen bil.
Če si ga vprašal, kak je kdaj kaj zdravljenje skoz dal,
je reku: ja, dva tedna, pol pa nisem več vzdržal,
preveč smo lumpali, lumpali, lumpali ...

Smo ga klicali Žejni Franc ... Potem je pa umrl.
Zmolili smo en roženkranc, da neb se v peklu cvrl.
Zbrali smo se na sedmini Francu v spomin
in si edini bli: preveč je pil, zato je hin!

Pol smo pa lumpali, lumpali, lumpali ...

ŽIVELE RAZLIKE

C G
Če jaz bi bil mal mlajši, ti pa mal starejša,
a F
jaz mal bolj otročji, ti pa pametnejša,
C G a F G
misliš, da midva bla bi bolj zaljubljena?
C G
Če bi tako kot jaz najraje le molčala
a F
ali pa tako kot ti le klepetala,
C G a F G
misliš, da midva skupaj bi bolj srečna bla?

C G d G
Bi taka veza bla idealna ... originalna pa več ne bi bla!
C G d G
oba popolna in preudarna nikol se ne bi več razhajala,
C G
bi vse blo v redu, človk bi vedno vedu,
d G
kaj drugi misli, to tako bi blo,
C G
kot da bi gledu samga sebe v špegu,
d G
ko zrla bi v njega, on pa v njo.

Če jaz bi bil mal višji, ti pa malo manjša,
jaz malenkost širši, ti pa orenk tanjša,
misliš, da midva bi se bolj ujemala?
Če bi moja faca bla mal bolj privlačna,
tvoja pa od moje ne bi bla drugačna,
misliš, da midva bi si bolj ugajala?

Bi taka veza bla idealna ... originalna pa več ne bi bla!
oba popolna in optimalna nikol se ne bi več odkrivala,
bi vse blo v redu, človk bi vedno vedu,
kak drugi zgleda, to tako bi blo,
kot da bi gledu samga sebe v špegu,
ko zrla bi v njega, on pa v njo.

Če vse bi upošteval, kar ti bi svetovala,
ti pa meni vedno bi pritrjevala,
misliš, da midva bla bi bolj zaljubljena?
Če iz dneva v dan živela bi po moje
ali pa tako, da blo bi le po tvoje,
misliš, da midva skupaj bi bolj srečna bla?

Bi taka veza bla idealna ... originalna pa več ne bi bla!
oba popolna in solidarna nikol se ne bi več prepirala,
bi vse blo v redu, človk bi vedno vedu,
kaj drugi hoče, to tako bi blo,
kot da bi gledu samga sebe v špegu,
ko zrla bi v njega, on pa v njo.
C G^4 a F
Živele razlike, živele razlike, živele razlike, majhne in velike!
Živele slabosti, živele odlike, živele razlike, živele razlike!
Živeli povprečni, živeli drugačni,
živeli vsi, po svoje smo privlačni!
Živele razlike, vsakdo vedet mora,
da za vse različne je zadost prostora!
Živeli drugačni, resni al igrivi –
bolj ko smo različni, bolj smo zanimivi!
Živele razlike ...

ŽUR

D C G C
Ti na žuru, jaz na žuru, on na žuru, vsi na žuru:
D
žur je vsepovsod.

En s kitaro, en s tenorjem, en z basom, en s kričanjem:
dretje vseposod!

Dim v ustih, dim v pljučih, dim v glavi, dim v krvi:
čiki vsepovsod!

Pir v ustih, pir v želodcu, pir v glavi, šnops v krvi:
flaše vsepovsod!

A G D
Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, res težek žur!
A G D
Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, ta pravi žur!

Dva za mizo, dva pod mizo, en na stolu, en pod stolom:
pijanci vsepovsod!
Zgoraj strop in spodaj strop, zgoraj tla in levo tla:
kozlanje vsepovsod!

Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, res težek žur!
Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, ta pravi žur!

Mastni vici, mastne roke, mastne misli, mastno spodaj:
mastno vsepovsod!
V hiši soba, v sobi postla, v postli ti, v tebi jaz:
pari vsepovsod!

Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, res težek žur!
Saj to je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, ta pravi žur!

Jaz mam mačka, ti maš mačka, on ma mačka, ona mucko:
mački vsepovsod!
Jaz pospravljam, ti pospravljaš, on pospravlja, vsak pospravlja:
zdaj je čisto vsepovsod!

To bil je žur, žur, žur, to bil je žur, žur, žur, res težek žur!
To bil je žur, žur, žur, to je žur, žur, žur, ta pravi žur!
To bil je žur, žur, žur, to bil je žur, žur, žur, res težek žur!
A G H
To bil je žur, to bil je žur, to bil je žur žur žur žur žur žur žur žur žur
žur žur žur žur.